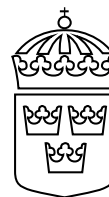

Regeringens skrivelse

2020/21:76

Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanksgruppen samt regionala utvecklings- och investeringsbanker 2019 och 2020

Skr.
2020/21:76

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 21 januari 2021

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogörs för verksamheten under 2019 och 2020 i Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Europeiska investeringsbanken, Internationella valutafonden, Nordiska investeringsbanken och Världsbanksgruppen.

I skrivelsen behandlas de internationella finansiella institutionernas arbete med finansiell och monetär stabilitet samt institutionernas insatser och resurssituation. Skrivelsen innehåller även bedömningar av internationell ekonomisk och finansiell utveckling. Vidare behandlas institutionernas arbete med jämställdhet, miljö, klimat och energi, andra frågor som är viktiga för institutionerna samt inflytande i och styrning av institutionerna.

Innehållsförteckning

1	Skrivelsens bakgrund och fokus	3
2	Den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen	4
3	IMF:s bedömning av det ekonomiska läget i Sverige och euroområdet	5
4	Policy- och analysarbete för finansiell och monetär stabilitet	6
4.1	Internationella finansiella institutioners arbete för finansiell och monetär stabilitet	6
4.2	IMF:s övervakning	8
5	Institutionernas finansiella insatser och resurssituation	9
5.1	Institutionernas finansiella insatser	9
5.2	Institutionernas resurssituation	12
5.3	Förändringar i institutionernas låneramverk.....	16
6	Jämställdhet	18
7	Miljö, klimat och energi.....	20
7.1	Institutionernas klimat- och energipolicyer.....	20
7.2	Institutionernas bidrag till ett finansiellt system för hållbar utveckling.....	23
8	Inflytande och effektiv styrning.....	25
9	Viktiga framtida frågor i institutionerna	28
Bilaga	Beskrivning av de internationella finansiella institutioner som behandlas i skrivelsen.....	32
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 januari 2021.....	57

Riksdagen har i ett tillkännagivande anfört att det finns behov av en regelbunden skrivelse i vilken regeringen redovisar arbetet med frågor som rör finansiell och monetär stabilitet inom Internationella valutafonden (IMF) och andra internationella finansiella institutioner (bet. 2016/17:FiU22, punkt 1, rskr. 2016/17:186).

Regeringen har i tidigare skrivelser redovisat verksamheten i de internationella finansiella institutionerna för 2003, 2004 och 2008–2015 (skr. 2004/05:54, skr. 2009/10:153, skr. 2011/12:154, skr. 2013/14:139 och skr. 2015/16:145). Från och med 2018 redogör regeringen vartannat år för arbetet inom IMF (skr. 2017/18:52 och skr. 2019/20:66) och vartannat år för arbetet inom såväl IMF som andra internationella finansiella institutioner (skr. 2018/19:35).

Regeringen har även i andra sammanhang lämnat information till riksdagen på det aktuella området, bl.a. i samband med IMF:s och Världsbanksgruppens års- och vårmöten.

Vidare har regeringen i skrivelsen Resultatskrivelse om utvecklings-samarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer gett en samlad redovisning av resultat och svenskt arbete i multilaterala organisationer, som är aktiva inom internationellt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd, och som finansieras inom biståndsramen (skr. 2019/20:91).

I denna skrivelse redovisar regeringen verksamheten 2019 och 2020 i IMF samt i de internationella finansiella institutioner där Sveriges finansminister är guvernör: Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar (AIIB), Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), Europeiska investeringsbanken (EIB), Nordiska investeringsbanken (NIB) samt Världsbanksgruppen, bestående av Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken (IBRD), Internationella utvecklingsfonden (IDA), Internationella finansieringsbolaget (IFC) och Multilaterala investeringsgarantiorganet (MIGA). I Världsbanksgruppen ingår även Internationella centret för lösning av investeringstvister, vars verksamhet inte redovisas i denna skrivelse.

I enlighet med riksdagens ovan nämnda tillkännagivande behandlar skrivelsen institutionernas arbete med frågor som rör finansiell och monetär stabilitet, övervakning och analys av den ekonomiska utvecklingen, institutionernas finansiella insatser och resurssituation, nya låneformer och låneramverk samt inflytandet i och styrningen av institutionerna. I skrivelsen redogörs för frågor och insatser som har varit av särskild vikt för institutionerna under redovisningsperioden samt institutionernas verksamhet med koppling till riksdagens mål för finansmarknadsområdet (prop. 2015/16:1 utg.omr. 2, bet. 2015/16:FiU2, rskr. 2015/16:118). Redogörelsen för Världsbanksgruppens verksamhet är i denna skrivelse i huvudsak inriktad på den del av institutionernas arbete som bidrar till finansiell stabilitet. För information om det bredare arbetet inom Världsbanksgruppen, se bl.a. den ovan nämnda skrivelsen Resultatskrivelse om utvecklings-samarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer. Redovisningen av verksamheten i Europarådets utvecklings-

bank (CEB) ingår i regeringens skrivelse till riksdagen om verksamheten inom Europarådets ministerkommitté.

Institutionernas arbete under 2020 har till stor del präglats av spridningen av sjukdomen covid-19. I skrivelsen redogörs därför för institutionernas arbete med anledning av spridningen av covid-19 och den efterföljande ekonomiska krisen.

I alla institutioner förutom NIB ingår Sverige i en valkrets med andra länder som representeras av en gemensam styrelserepresentant. I EIB ingår Sverige i en valkrets, men varje land har en egen styrelserepresentant.

I *bilagan* till skrivelsen finns en beskrivning av institutionernas verksamhet, styrningsstruktur, ramverk för insatser, institutionsspecifika frågor, finansiell information samt Sveriges roll i respektive institution (Sveriges ägarandel m.m.).

Faktauppgifterna i skrivelsen har hämtats från respektive institutions offentliga redovisningar och rapporter eller genom direktkontakt med institutionen. De valutabelopp som anges i skrivelsen utgår från Riksbankens växelkurser den 30 december 2020.

2 Den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen

Den ekonomiska och finansiella utvecklingen i världen, regioner och enskilda länder har betydelse för de internationella finansiella institutionernas verksamhet och påverkar deras insatser. I skrivelsen Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden 2019 återgavs utvecklingen under 2019 och i detta avsnitt redogörs därför framför allt för utvecklingen under 2020. Informationen om det ekonomiska läget bygger i huvudsak på IMF:s rapporter World Economic Outlook och Global Financial Stability Report från oktober 2020.

I sin prognosuppdatering i januari 2020, före spridningen av covid-19, förutsåg IMF en global tillväxt för 2020 på 3,3 procent. Under våren 2020 följde en mycket kraftig ekonomisk nedgång till följd av pandemin. Enligt IMF väntas tillväxten i världsekonomin bli starkt negativ 2020 och beräknas till -4,4 procent. Tillväxten i världshandeln prognosticeras till ca -10 procent.

I 167 av de 194 länder som ingår i IMF:s prognos från oktober 2020 förväntas tillväxten bli negativ. Utvecklingen varierar dock mellan länder och regioner. Tillväxten för avancerade ekonomier som grupp väntas under 2020 bli -5,8 procent. I USA förväntas tillväxten bli -4,3 procent, medan euroområdet förutses ha en svagare utveckling (-8,3 procent). Bland de större ekonomierna är det endast Kina som väntas få en positiv tillväxt (1,9 procent). Tillväxten för utvecklingsekonomier och framväxande ekonomier som grupp förväntas bli -3,3 procent 2020. Indien och Mexiko är två större framväxande ekonomier vars ekonomiska utveckling varit särskilt svag. IMF menar samtidigt att en än värre ekonomisk nedgång, såväl i avancerade ekonomier som i utvecklingsekonomier och

framväxande ekonomier, har förhindrats av de omfattande finanspolitiska och penningpolitiska åtgärderna som vidtagits.

Efter en ökad turbulens under våren 2020 stabiliserades de finansiella marknaderna. Stabiliseringen skedde med stöd av de policyåtgärder som vidtagits i olika länder som bidragit till att kreditgivningen i ekonomin kunnat upprätthållas.

IMF lyfter flera risker för den finansiella stabiliteten i vissa länder. Den ökade offentliga och privata skuldsättningen utgör en sådan risk. Statskulden har ökat från redan höga nivåer då utökade finanspolitiska stimulanser för att understödja ekonomin bidragit till ökade budgetunderskott. De dämpade tillväxtutsikterna framöver talar också för att statsskulden kommer fortsätta att öka. Bland framväxande ekonomier och utvecklingsekonomier finns länder som kan få svårigheter att finansiera sig via upplåning på den internationella kapitalmarknaden, vilket kan öka behovet av stöd från IMF och andra internationella organisationer. En sämre ekonomisk utveckling till följd av pandemin och de åtgärder som vidtagits för att motverka dess effekter, medför att den positiva utvecklingen mot minskande fattigdom sedan 1990-talet kan förväntas vända, och att ojämlikheten i världen kommer att öka.

IMF bedömer att banksystemet som helhet var välkapitaliserat innan spridningen av covid-19. Förekomsten av kapitalbuffertar har också bidragit till att bankerna är bättre rustade och att banksystemen är mer motståndskraftiga än vid den globala finanskrisen. Samtidigt finns banker som riskerar att bryta eller vara nära att bryta mot kapitalkraven, om ekonomin utvecklas mer negativt än enligt IMF:s huvudscenario. IMF bedömer också att andra finansinstitut som inte är banker, t.ex. fondförvaltare, är särskilt sårbara, vilket var fallet även innan krisen.

Som helhet ökade skuldsättningen i företagssektorn under första halvåret 2020, då företag tog nya lån för att klara krisen. En mer utdragen ekonomisk nedgång innebär en risk för att antalet konkurser kommer att öka.

3 IMF:s bedömning av det ekonomiska läget i Sverige och euroområdet

IMF genomför återkommande översyner av medlemsländernas ekonomiska situation och politik, s.k. artikel IV-konsultationer (se avsnitt 4.2). Konsultationer genomförs också avseende regioner, bl.a. euroområdet. Den senaste konsultationen avseende Sverige genomfördes i februari 2019 och behandlades i institutionens styrelse i mars samma år. Den senaste konsultationen för euroområdet genomfördes i juli 2019. På grund av spridningen av covid-19 har inte konsultationer genomförts för Sverige eller euroområdet sedan dess. Beskrivningen av IMF:s bedömning av det ekonomiska läget i Sverige och euroområdet i denna skrivelse baseras därför framför allt på IMF:s rapport World Economic Outlook från oktober 2020. IMF:s bedömning av de svenska offentliga finanserna utgår från rapporten Fiscal Monitor från oktober samma år.

IMF bedömer att prognososäkerheten är ovanligt stor till följd av pandemin, bl.a. då det råder osäkerhet om pandemins utveckling, vilka åtgärder som kommer behöva vidtas för att stoppa smittspridningen, och hur stora krisens negativa effekter på ekonomin kommer att bli på lång sikt. Prognosen baseras på antagandet att behovet av fysisk distansering kvarstår 2021.

IMF förutspår att tillväxten i euroområdet blir kraftigt negativ 2020 (-8,3 procent) och positiv 2021 (5,2 procent). Arbetslösheten väntas stiga med ca 1,5 procentenheter till drygt 9 procent 2020 och 2021, och det låga resursutnyttjandet bidrar till att inflationen förväntas bli mycket låg. Den ekonomiska utvecklingen väntas skilja sig åt mellan olika länder, t.ex. förutspås en starkare utveckling i Tyskland än i Spanien och Italien.

IMF bedömer att Sveriges BNP minskar med 4,7 procent 2020, vilket är i linje med regeringens bedömning i budgetpropositionen för 2021 (prop. 2020/21:1 Förslag till statens budget, finansplan, m.m.). För 2021 bedömer IMF att BNP-tillväxten blir 3,5 procent, vilket är något lägre än enligt regeringens prognos. IMF prognosticerar en mindre negativ BNP-tillväxt i Sverige 2020 än för euroområdet, medan det omvända väntas gälla 2021. Sammantaget väntas Sveriges BNP-tillväxt utvecklas relativt sett bättre än euroområdets under 2020 och 2021. IMF konstaterar att Sverige inte har infört lika strikta restriktioner som många andra länder, men att rörligheten och den ekonomiska aktiviteten ändå minskat ungefär lika mycket som i jämförbara länder till följd av frivillig fysisk distansering.

IMF förutspår att arbetslösheten i Sverige ökar till 9,3 procent 2021, vilket är något lägre än enligt regeringens prognos i budgetpropositionen för 2021. Givet den stora osäkerheten bedöms skillnaderna i prognoserna vara små.

IMF räknar med en kraftig försvagning av Sveriges offentliga finanser för 2020, men därefter en förhållandevis snabb återhämtning. Det finansiella sparandet beräknas till -5,9 respektive -2,0 procent av BNP 2020 och 2021. Detta stämmer väl överens med regeringens prognos för utvecklingen 2020, medan regeringen bedömer att återhämtningen 2021 blir något svagare än vad IMF:s uppskattat.

IMF:s prognos för den offentliga sektorns konsoliderade bruttoskuld stämmer väl överens med regeringens prognos på ca 42 procent av BNP för 2020 och 2021.

4 Policy- och analysarbete för finansiell och monetär stabilitet

4.1 Internationella finansiella institutioners arbete för finansiell och monetär stabilitet

Spridningen av covid-19 har medfört stora osäkerheter för den globala ekonomiska utvecklingen. De internationella finansiella institutionernas insatser bidrar till att minska krisens ekonomiska effekter och stärka den

finansiella stabiliteten. Institutionernas arbete för finansiell och monetär stabilitet kan ses som bidrag till genomförandet av Agenda 2030, FN:s globala mål för hållbar utveckling, och i synnerhet mål 17 om genomförande och globalt partnerskap och mål 8 om ekonomisk tillväxt. Arbetet bidrar även till riksdagens mål för finansmarknadsområdet om ett stabilt finansiellt system.

Bland de internationella finansiella institutioner som redogörs för i denna skrivelse är IMF den institution som har störst fokus på åtgärder som främjar finansiell stabilitet. Med sina 190 medlemsländer, finansiella stöd till länder med betalningsbalansproblem, sin globala ekonomiska övervakning och tekniska assistans, är IMF en central institution för att förebygga finansiella kriser, för att återställa stabilitet och motverka spridningseffekter när krisen är ett faktum.

IMF:s långivning bestod under 2020 framför allt av nödlån och förebyggande lån (se avsnitt 5.1). Institutionens arbete med övervakning har anpassats med anledning av pandemins effekter på ekonomier och rese-restriktioner (se avsnitt 4.2).

På skuldområdet avslutades under 2020 översyner av Världsbankens och IMF:s gemensamma skuldhållbarhetsramverk för länder med marknadstillgång och policyer för länders skuldsättning. Inom ramen för översynerna uppdaterade Världsbanken och IMF sina metoder i syfte att förbättra ramverkets förutsägbarhet och enhetlighet, samt att möjliggöra en ökning av antalet variabler som skuldhållbarhetsanalyserna tar hänsyn till. Ramverket och de skuldhållbarhetsanalyser som görs för enskilda länder är centrala vid de internationella finansiella institutionernas beslut om långivning, men är också viktiga för lån från andra stater, offentligt garanterade lån samt långivning från privata aktörer till låginkomstländer. IMF ser även över behovet av förändringar av sina policyer för att främja snabba och omfattande skuldombudförhandlingar.

Världsbanken främjar även finansiell stabilitet genom att stödja framväxande ekonomier och låginkomstländer i deras arbete att hantera effekterna av ekonomiska kriser, utveckla lokala kapitalmarknader, bygga hållbara banksystem, granska och utvärdera finansiella system och förstärka övervakningen av banksystem. Världsbanksgruppen bidrar också indirekt till finansiell stabilitet, bl.a. genom stöd till strukturella reformer i framväxande ekonomier och låginkomstländer. Exempelvis bistår Världsbanksgruppen länder med att bredda skattebasen i enlighet med målen i Agenda 2030 och Addis Abeba Action Agenda (slutdokument från FN:s konferens om utvecklingsfinansiering 2015) om att öka den inhemska resursmobiliseringen, bl.a. genom kapacitetsstärkande insatser för att förenkla inbetalningen av skatter och för att säkerställa rättvisa skattesystem.

Världsbanksgruppen presenterar regelbundet en rapport om den globala finansiella utvecklingen, Global Financial Development Report. Den senaste rapporten publicerades i november 2019 och avser reglering och tillsyn inom banksektorn. Rapporten beskriver reformer i utvecklingsländer, främst vad gäller marknadsdisciplin och kapitalreglering. Världsbanksgruppen publicerar vidare en årlig rapport om global utveckling, World Development Report. Rapporten från 2020 behandlar globala värdekedjor och hur dessa förändrats efter finanskrisen 2008. Enligt rapporten kan även låg- och medelinkomstländer ha stora fördelar av att

delta i globala värdekedjor, men vinsterna kan vara ojämnt fördelade och miljö- och climateffekterna negativa. Regeringar bör därför enligt Världsbanksgruppen ha policyramverk på plats för att motverka dessa effekter.

AIIB, EBRD, EIB och NIB har inte särskilt angivet i sina respektive mandat att de ska främja finansiell och monetär stabilitet, men institutionerna bidrar indirekt till detta genom att i sina verksamheter verka för ökade investeringar och stärkt hållbar tillväxt. EBRD har ett mandat att främja fungerande marknadsekonomier och arbetar bl.a. med utveckling av lokala kapitalmarknader, och bidrar på så sätt till att främja finansiell stabilitet i sina medlemsländer. Vidare har EIB inrättat en ny tillfällig garantifond för att ge likviditetsstöd till framför allt små och medelstora företag i deltagandeländer inom EU som drabbats av ekonomiska problem till följd av spridningen av covid-19, men som är långsiktigt livskraftiga (se avsnitt 5.1).

4.2 IMF:s övervakning

IMF:s övervakning syftar till att upprätthålla stabilitet och förebygga kriser i det internationella finansiella och monetära systemet. Enskilda länder utvärderas genom artikel IV-konsultationer, som genomförs årligen. IMF gör också särskilda utvärderingar av medlemsländernas finansiella sektorer, s.k. Financial Sector Assessment Programs (FSAP-konsultationer). FSAP-konsultationer genomförs med olika frekvens i medlemsländerna, beroende på bl.a. den finansiella sektorns storlek.

IMF ställde under våren och sommaren 2020 in de allra flesta artikel IV-konsultationer och FSAP-konsultationer med anledning av spridningen av covid-19 och rådande reserestriktioner. Även översynerna av IMF:s övervakningsarbete sköts upp till följd av spridningen av covid-19, men återupptogs under hösten 2020. Översynerna ska beakta erfarenheterna från krisen samt bidra till kommande diskussion om institutionens syn på liberalisering och styrning av kapitalflöden. Det pågår även ett arbete för att integrera klimataspekter i övervakningsarbetet.

I mars 2020 publicerade IMF en hemsida till vilken medlemsländerna löpande rapporterar in sina finans- och penningpolitiska åtgärder med anledning av spridningen covid-19. Informationen är inte fullt ut jämförbar mellan länder, men hemsidan ger en överblick av de åtgärder som vidtagits i medlemsländerna.

Regeringens prioriteringar

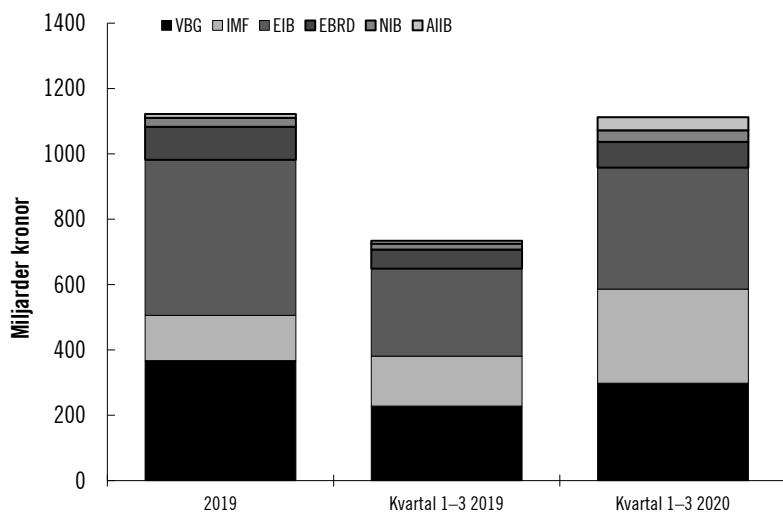
Regeringen anser att IMF fyller en viktig funktion genom att institutionen, med en hög grad av integritet och oberoende, utvärderar och lämnar rekommendationer om den ekonomiska och finansiella utvecklingen för såväl enskilda länder som på global nivå. Regeringen anser att det är viktigt att IMF ständigt anpassar sin verksamhet och kompetens till förändringar och utmaningar i världsekonomin. Institutionen bör exempelvis på ett strukturerat sätt integrera klimatförändringarnas påverkan på ekonomisk utveckling och finansiell stabilitet i sitt arbete, samt bidra med

5 Institutionernas finansiella insatser och resurssituation

5.1 Institutionernas finansiella insatser

De internationella finansiella institutionernas finansiella insatser varierar, men samtliga syftar till att främja en långsiktigt hållbar ekonomisk utveckling, med direkt eller indirekt positiv påverkan på den finansiella stabiliteten. Spridningen av covid-19, och den efterföljande ekonomiska krisen, har inneburit att institutionernas totala finansiella insatser har ökat. Institutionernas totala finansiella insatser ökade med drygt 50 procent från ca 734 miljarder kronor under det första t.o.m. tredje kvartalet 2019 till ca 1 112 miljarder kronor under samma period 2020.

Figur 1 Institutionernas totala finansiella insatser

Anmärkning: Figuren visar institutionernas totala utbetalda lån och i aktuella fall utställda garantier (EIB, EBRD, IBRD och MIGA), bidrag (IDA), samt investeringar i eget kapital (AIIB, EIB, EBRD och IFC) i miljarder kronor för räkenskapsåret 2019, för perioden 1 januari–30 september 2019 och perioden 1 januari–30 september 2020 (för EIB visas perioden 1 januari–31 augusti 2019 och 2020). IMF:s totala finansiella insatser anges netto, dvs efter återbetalningar. MIGA i Världsbanksgruppen (VBG) tillhandahåller endast garantier. Se även bilagan till denna skrivelse för uppgifter om varje enskild institutions insatser.

Källor: Institutionernas respektive årsrapporter, kvartalsrapportering till styrelsen och IMF:s hemsida.

IMF

Sedan utbrottet av sjukdomen covid-19 fram till utgången av 2020 beslutade IMF om nya insatser till ca 110 medlemsländer, dvs. mer än hälften av medlemsländerna. Besluten innebär att finansiellt stöd motsvarande ca 884 miljarder kronor har eller kan komma att betalas ut via IMF:s olika faciliteter, vilket kan jämföras med 622 miljarder kronor 2019. Det stora flertalet av insatserna har skett i form av den särskilda nödfaciliteten Rapid Credit Facility (RCF), som utgör ett räntefritt lån som ges till låginkomstländer, eller instrumentet Rapid Financing Instrument (RFI), som är tillgängligt för alla IMF:s medlemsländer, oavsett inkomstnivå. Dessa nödlån har varit förhållandevis små, samt har betalats ut relativt snabbt och med förmånligare villkor än IMF:s reguljära utlåning. Om ländernas betalningsbalansproblem kvarstår på längre sikt är avsikten att nödlånen ska kunna övergå i IMF-program med striktare policyvillkor. IMF har även beslutat om andra typer av lån, bl.a. genom instrumentet Flexible Credit Line (en tillgänglig kredit upp till en viss gräns som landet när som helst kan använda), till Colombia, Chile och Peru, samt reguljära lån med krav på policyåtgärder till Egypten och Ukraina. Om den ekonomiska nedgången blir mer utdragen kan efterfrågan på lån från IMF öka.

IMF:s katastroffond, Catastrophe Containment and Relief Trust (CCRT), består av gåvomedel som finansierar låginkomstländers återbetalningar på lån från IMF, om de drabbas av en mycket kraftig extern chock. Behovet av bidrag från CCRT har ökat kraftigt med anledning av spridningen av covid-19. Under 2020 beslutade IMF om bidrag till 29 länder om sammanlagt 4 miljarder kronor.

I samband med den makroekonomiska chocken till följd av pandemin har IMF bett finansiellt starka medlemsländer att bidra med finansiering för att täcka det ökade behovet av lån och skuldåtgärder från institutionen. Riksdagen beslutade i juni 2020 (bet. 2019/20:FiU57, rskr. 2019/20:347) att medge Riksbanken att ingå ett avtal om en kredit till IMF på motsvarande ca 6,9 miljarder kronor för IMF:s fond som riktar sig till låginkomstländer, Poverty Reduction and Growth Trust (PRGT). Därutöver har regeringen via biståndsbudgeten bidragit med 30 miljoner kronor i gåvomedel till CCRT.

Världsbanksgruppen

Världsbanksgruppens utbud av finansiella instrument och rådgivningstjänster har ställts till förfogande för pandemiåtgärder, med en uppskattad finansiell stödkapacitet om totalt ca 1 300 miljarder kronor fr.o.m. april 2020 t.o.m. juni 2021. De totala stödinsatserna väntas fram till juni 2023 uppgå till ca 2 500–2 900 miljarder kronor. Insatserna syftar till att förstärka nationella hälsosystem och sociala trygghetssystem och bistå den privata sektorn att hantera kortsiktiga likviditetsproblem, exempelvis genom lån till finansiella institutioner för vidareutlåning till företag. Dessa resurser ska även räcka till att uppnå Världsbanksgruppen övriga mål och därmed bidra till att genomföra Agenda 2030 och det internationella klimatavtalet, Parisavtalet. Under perioden mars–juni 2020 godkände Världsbanksgruppen stöd till 108 länder.

För IBRD uppgick utbetalda lån och garantier för räkenskapsåret 2019 till 165 miljarder kronor och för 2020 till 166 miljarder kronor. IFC, som ger stöd till aktörer inom den privata sektorn, ökade sin finansiering från 75 miljarder kronor under räkenskapsåret 2019 till 86 miljarder kronor under 2020. Under krisen har IFC bl.a. bistått företag och banker i utvecklingsländer med stöd vid omstrukturering och vid tillskott av nytt ägar kapital.

EIB

EIB är den institution som tillhandahåller den största utlåningen. År 2019 uppgick institutionens nya lån och garantier till ca 630 miljarder kronor. Under 2020 var utlåningen något högre, ca 660 miljarder kronor, till följd av att EIB utökade sin utlåning med anledning av spridningen av covid-19. Under våren 2020 genomförde EIB-gruppen, EIB och Europeiska investeringsfonden (EIF), även ett antal omprioriteringar för att snabbt kunna stötta företag som drabbats av krisen. Det beslutades att 1 miljard euro av befintliga EU-budgetgarantier, bl.a. från Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), skulle öronmärkas för att erbjuda 8 miljarder euro i likviditetsstöd till 100 000 små och medelstora företag. Utlåningen hanterades av EIF. Utöver de åtgärder som genomfördes inom ramarna för EIB-gruppens ordinarie verksamhet etablerade EIB i juli 2020 en garantifond om upp till 251 miljarder kronor med målsättningen att möjliggöra upp till 2 000 miljarder kronor i stöd till framför allt små och medelstora företag i EU som drabbats av krisen. Denna verksamhet bedrivs vid sidan av EIB:s ordinarie verksamhet och räknas således inte in i bankens årliga utlåningsvolym. Riksdagen godkände Sveriges medverkan i fonden i juni 2020 (prop. 2019/20:181, bet. 2019/20:FiU61, rskr. 2019/20:352).

EIB:s lån och investeringar hade en likartad geografisk fördelning 2018–2020, med ca 90 procent av verksamheten inom EU och 10 procent av verksamheten utanför EU. Institutionens insatser i Sverige uppgick till 14 miljarder kronor 2018, 19 miljarder kronor 2019 och 16 miljarder kronor 2020.

EBRD

EBRD:s lån och garantier uppgick till 101 miljarder kronor 2019, vilket var den högsta årliga volymen i institutionens historia. I mars 2020 beslutade EBRD om ett första krispaket, vilket innebar att 10 miljarder kronor avsattes för insatser i befintliga investeringar för att säkerställa företagens överlevnad och tillgång till likvida medel. Detta utökades senare till 40 miljarder kronor. EBRD har angett att samtliga lån och garantier för 2020 och 2021 kommer att behöva stötta verksamhetsländer och företag som drabbats till följd av pandemin. De totala insatserna under dessa år beräknas uppgå till 211 miljarder kronor. Åtgärderna består av likviditetsstöd, åtgärder för att upprätthålla handel samt stöd till små och medelstora företag och till infrastruktur som är nödvändig för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner.

NIB

NIB utökade sin utlåning under 2020 för att motverka den ekonomiska krisen orsakad av spridningen av covid-19. Utlåningen uppgick till ca 33 miljarder kronor 2019 och till ca 60 miljarder kronor 2020. En del av den ökade utlåningen, 17 miljarder kronor, utgjordes av budgetstöd till de tre baltiska länderna för att finansiera åtgärder som syftade till att motverka effekterna av spridningen av covid-19. NIB erbjuder vanligtvis inte budgetstöd, men lånen godkändes som en exceptionell åtgärd för att bemöta krisen. Utlåningen till Sverige uppgick till 36 procent av NIB:s utlåning 2018 och 33 procent av utlåningen 2019. Utlåningen till icke-medlemsländer har fortsatt att minska och uppgick 2019 till endast 1 procent av utlåningen.

AIIB

AIIB grundades 2016 och hade t.o.m. utgången av 2020 beviljat lån motsvarande ca 147 miljarder kronor. Utlåningen är i huvudsak koncentrerad till energi-, finans- och transportsektorerna. Under AIIB:s uppbyggnadsfas har den största delen av låneverksamheten skett genom samfinansiering med andra internationella finansiella institutioner, såsom Asiatiska utvecklingsbanken, EBRD, EIB och Världsbanksgruppen. I takt med en växande lånevolym har andelen egna investeringar ökat och den utgjorde vid utgången av 2019 drygt hälften av de totala investeringarna. För att bidra till att hantera krisen orsakad av spridningen av covid-19 skapades en särskild krisfacilitet under våren 2020 om upp till 106 miljarder kronor (se avsnitt 5.3).

Regeringens prioriteringar

Regeringen välkomnar att institutionerna generellt har agerat snabbt och anpassat verksamheterna för att bistå medlemsländerna att hantera effekterna av spridningen av covid-19. Det är viktigt att institutionernas insatser, inom ramen för deras mandat, bidrar till en hållbar och inkluderande återhämtning från pandemin i linje med Parisavtalet och de globala målen för hållbar utveckling. Regeringen anser vidare att institutionerna bör ha ett långsiktigt perspektiv i sin resursanvändning, eftersom medlemsländerna kommer att behöva stöd att hantera effekterna av spridningen av covid-19 under en längre tid. Institutionerna bör därför genomföra insatser utifrån en behovsprövning, så att resurserna används där de gör störst nytta, utifrån respektive institutions mandat.

5.2 Institutionernas resurssituation

IMF

IMF:s resurser utgörs dels av permanenta resurser, dels av temporära resurser. De permanenta resurserna består av s.k. kvotresurser och de temporära resurserna består av lån i form av de s.k. nya lånearrange-

mangen, New Arrangements to Borrow (NAB), och bilaterala lån från vissa medlemsländer. För att finansiera utlåningen till medlemsländer med betalningsbalansproblem använder IMF i första hand sina permanenta resurser. Om dessa inte räcker för att möta ländernas behov kan temporära resurser användas, i första hand NAB och i andra hand de bilaterala lånen.

Vart femte år ser IMF över storleken på kvotresurserna. Den femtonde kvotöversynen avslutades i januari 2020, utan att någon kvothöjning genomfördes. Eftersom de lånade resurserna skulle löpa ut vid slutet av 2020 (bilaterala lån) respektive 2022 (NAB), har diskussioner om förlängning och påfyllnad av dessa förts i syfte att kompensera för avsaknaden av en kvothöjning. För att bibehålla IMF:s resurser på nuvarande nivå godkände IMF:s styrelse i slutet av mars 2020 ett finansieringspaket bestående av en fördubbling av NAB, samtidigt som de bilaterala lånen minskas i motsvarande grad, under förutsättning att de nationella parlamenten i medlemsländerna ger sitt godkännande. De flesta medlemsländerna hade vid utgången av 2020 godkänt finansieringspaketet. IMF:s resurser väntas bibehållas på nuvarande nivå om ca 12 000 miljarder kronor t.o.m. 2023.

I Sverige är det riksdagen som beslutar om NAB och bilaterala lån till IMF. Riksdagen godkände den 21 oktober 2020 Riksbankens framställan om medgivande till svenskt bidrag till finansieringspaketet, som innebär att NAB fördubblas och bilaterala lån justeras ned (bet. 2020/21:FiU31, rskr. 2020/21:21). Finansieringspaketet medför att Sveriges frivilliga åtagande till IMF:s utlåning sjunker något, från totalt ca 115 miljarder kronor till ca 91 miljarder kronor. Det beror till stor del på att USA:s andel av medlemsländernas totala lån till IMF ökar.

Världsbanksgruppen

Världsbanksgruppens resurser har förstärkts de senaste åren. Under 2019 beslutades om den nittonde kapitalpåfyllnaden för IDA som gäller för perioden 2020–2023. Påfyllnaden uppgick till 670 miljarder kronor. Det motsvarar en ökning med 3 procent jämfört med den föregående treårsperioden. Det svenska bidraget finansieras inom biståndsramen och uppgick till 9,2 miljarder kronor. Den svenska andelen i IDA uppgår till 3,02 procent och Sverige är fondens åttonde största givare. Medlen ska användas till stöd för världens fattigaste och mest utsatta länder, med fokus på sysselsättning och strukturell omvandling i ekonomin, jämställdhet, klimat, sviktande stater, samt samhällsstyrning och institutioner.

Under 2018 beslutades om en kapitalhöjning till IBRD om drygt 67 miljarder kronor i inbetalt kapital och garantiåtaganden, och under 2019 beslutades om en kapitalhöjning till IFC om 49 miljarder kronor i inbetalt kapital. Den svenska andelen av kapitalhöjningen i IBRD och IFC finansieras inom biståndsramen. Riksdagen godkände Sveriges medverkan i kapitalhöjningarna efter förslag i propositionen Vårändringsbudget för 2018 (prop. 2017/18:99, bet. 2017/18:FiU21, rskr. 2017/18:435). Anledningen till kapitalhöjningen var att IBRD och IFC behöver ytterligare kapital för att kunna genomföra sina åtaganden i förhållande till Agenda 2030, utan att behöva minska sina övriga insatser. Efter kapitalhöjningen uppgår IBRD:s grundkapital, dvs. medlemsländernas inbetalda kapital och garantikapital samt dess ackumulerade reserver, till 2 600 miljarder kro-

nor. IFC:s kapital uppgår till 206 miljarder kronor och består av inbetalt kapital och reserver.

Världsbanksgruppen bedömer att utvecklingsländerns finansieringsbehov fortsatt kommer att vara exceptionellt höga även på medellång sikt. För att möta den ökade efterfrågan anser Världsbanksgruppens ledning att diskussioner om alternativ för att stärka dess finansiella kapacitet bör inledas.

EIB

När Storbritannien lämnade EU den 31 mars 2019 innebar det även ett utträde ur EIB, vars medlemmar endast består av EU-länder. Den brittiska ägarandelen i EIB uppgick till 16,1 procent, bestående av 36 miljarder kronor i inbetalt kapital och 367 miljarder kronor i garantikapital. För att EIB skulle kunna upprätthålla sin utlåningsvolym, utan att bryta mot sina kapitaltäckningskrav eller riskera sämre kreditvärdighet, genomfördes en kapitalhöjning. Storbritanniens inbetalda kapital ersattes med kapital från institutionens egna reserver, medan landets garantikapital ersattes av ökade garantiåtaganden från de kvarvarande medlemsländerna. För Sveriges del innebar det att garantikapitalet ökade med 13 miljarder kronor till 78 miljarder kronor. Riksdagen godkände Sveriges medverkan i kapitalhöjningen i mars 2019 (prop. 2018/19:46, bet. 2018/19:FiU33, rskr. 2018/19:148).

EIB:s resurssituation togs även upp i Europeiska rådets slutsatser om EU:s fleråriga budgetram och återhämtningspaket i juli 2020. EIB:s guvernörsstyrelse ombads att se över institutionens kapitalbehov för att säkerställa att den är tillräckligt välkapitaliserad mot bakgrund av de finansieringsinstrument som föreslås i den fleråriga budgetramen 2021–2027 och i det återhämtningspaket som presenterats med anledning av spridningen av covid-19, samt uppdraget att bidra till digitalisering samt miljö- och klimatarbete i unionen. Guvernörsstyrelsen uppmanades besluta om en eventuell kapitalhöjning innan utgången av 2020. EIB har sedan dess aviserat att institutionen har tillräckligt med kapital för att genomföra sin nuvarande verksamhetsplan, inklusive de ambitiösa klimatmål som antogs i november 2019. För att kunna utöka ambitionerna inom områdena miljö, klimat och digitalisering ytterligare presenterade EIB i november 2020 förslag om att ändå genomföra en kapitalhöjning. EIB planerar att påbörja förhandlingar om kapitalhöjningen i direktörsstyrelsen våren 2021, med målsättningen att fatta beslut om en eventuell höjning vid guvernörsstyrelsens möte i juli 2021.

I november 2020 beslutade EIB:s guvernörsstyrelse om institutionens deltagande i en kapitalhöjning i EIF. Kapitalhöjningen utgör en interntransaktion inom EIB-gruppen om maximalt 1,25 miljarder euro, och kräver således inget kapitaltillskott från medlemsländerna. Bakgrunden är att EIF har en ansträngd kapitalsituation, bl.a. till följd av den utökade roll fonden har fått för att uppfylla EIB-gruppens uppdrag inom ramarna för Efsi, InvestEU och garantifonden för stöd till framför allt små och medelstora företag i EU som drabbats av krisen orsakad av spridningen av covid-19.

EBRD:s totala ägarkapital uppgår till 299 miljarder kronor, varav 62 miljarder kronor utgör inbetalt kapital. En strategiöversyn inleddes 2018 med anledning av att institutionen bedömdes ha outnyttjade resurser. EBRD presenterade översynen vid årsmötet våren 2019 och föreslog då, förutom ytterligare åtgärder i nuvarande verksamhetsländer, att institutionen skulle se över behovet av en mindre utvidgning inom sitt nuvarande verksamhetsområde, samt expandera sin verksamhet till Irak och Afrika (området söder om Sahara). Vid årsmötet 2019 beslutades att dessa förändringar skulle analyseras närmare och beslut fattas vid årsmötet 2020. Denna analys har dock skjutits upp med anledning av spridningen av covid-19, som inneburit att insatserna inriktats på de nuvarande verksamhetsländerna.

NIB

Under 2020 genomfördes stadgeändringar i NIB för att säkerställa att institutionen med befintligt ägarkapital och resurser skulle kunna fortsätta möta behoven av investeringar för att främja klimat och produktivitet i enlighet med dess mandat. Ändringarna skedde bl.a. på grund av att NIB hade närmat sig utlåningsbegränsningen att den sammanlagda utlåningen inte får överskrida 250 procent av ägarkapitalet och bankens reserver. Eftersom utlåningsbegränsningen inte tog hänsyn till risken i NIB:s verksamhet, som överlag är relativt låg, bedömdes den ge en missvisande bild av institutionens kapitalsituation. Stadgeändringarna innebar att NIB skulle införa nya utlåningsbegränsningar med utgångspunkt i ett riskbaserat ramverk för kapital- och likviditetshanteringen. Därutöver avskaffades de två särskilda lånefaciliteterna projektinvesteringsslån (PIL) och miljöinvesteringsslån (MIL). Dessa lånefaciliteter inrättades ursprungligen för att möjliggöra utlåning till prioriterade, mer riskfyllda projekt och garanterades med separata garantier från medlemsländerna. Stadgeändringen innebar att belopp motsvarande garantierna för PIL tillfördes medlemsländernas ordinarie garantikapital i institutionen. Det sammanlagda utställda garantikapitalet från alla medlemsländer till NIB ökade därmed med 18 miljarder kronor till totalt 76 miljarder kronor. Vidare tillfördes fonderade kreditriskreserveringar, som avsatts av vinstmedel från PIL, till medlemsländernas inbetalda kapital. Med tillskottet av PIL-reserveringarna ökade det totala inbetalda kapitalet till NIB från alla medlemsländer från 4,2 miljarder kronor till 8,5 miljarder kronor. Riksdagen godkände stadgeändringarna efter förslag i budgetpropositionen för 2020 (prop. 2019/20:1, bet. 2019/20:FiU1, rskr. 2019/20:59).

NIB är den enda av de institutioner som behandlas i denna skrivelse som delar ut vinst till ägarna. Utdelningen uppgick till 452 miljoner kronor 2019 och 402 miljoner kronor 2020, varav 157 miljoner kronor 2019 och 139 miljoner kronor 2020 betalats ut till Sverige.

AIIB

AIIB har ett grundkapital på 820 miljarder kronor, som dock ännu inte är fullt inbetalt. Nya medlemsländer ska betala in sitt kapital under fem res-

pektive tio års tid, beroende på om de bedöms vara mindre utvecklade ekonomier eller inte. I samband med riksdagens beslut om Sveriges medlemskap i AIIB (prop. 2015/16:99, bet. 2015/16:FiU21, rskr. 2015/16:310) beslutades också att Sverige under 2016–2020 ska tillföra AIIB kapital på högst 1,1 miljarder kronor, genom fem lika stora årliga betalningar. Utöver det inbetalda kapitalet ställde Sverige under 2016 ut statliga garantier till AIIB om 4,25 miljarder kronor. OECD:s biståndskommitté DAC beslutade i juni 2017 att till 85 procent beteckna kapitalinsatser i AIIB som bistånd. Detta innebär att motsvarande del av Sveriges kapitaltillskott till AIIB nu ingår i biståndsramen. Enligt AIIB:s stadgar ska direktörsstyrelsen se över kapital situationen åtminstone vart femte år. Vid den första översynen som genomfördes 2020 gjordes bedömningen att institutionen har tillräckligt med kapital.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna ska ha tillräckliga resurser för att även i ekonomiskt och finansiellt turbulenta perioder kunna bidra till finansiell stabilitet och ekonomisk utveckling i medlemsländerna. I första hand bör detta åstadkommas genom att institutionerna har finansiellt hållbara utlåningsvolymerna, och inte genom regelbundna kapitaltillskott från medlemsländerna. De internationella finansiella institutionernas insatser ska ha ett mervärde jämfört med privata aktörer. Risknivåerna i institutionernas verksamhet bör vara förenliga med kreditbetyg som möjliggör en upplåning med förmånliga villkor på den internationella kapitalmarknaden.

5.3 Förändringar i institutionernas låneramverk

IMF

De stora behoven av finansiering till följd av spridningen av covid-19 gjorde att IMF:s exekutivstyrelse under våren 2020 beslutade om ett nytt låneinstrument, Short-term Liquidity Line (SLL). SLL är ett förebyggande instrument som framför allt är inriktat på avancerade ekonomier och vissa framväxande ekonomier, med krav på bl.a. ett robust finanspolitiskt ramverk, en historik av sund ekonomisk politik och starka finanser. Det riktar sig till länder med betalningsbalansproblem som beror på volatilitet på internationella finansmarknader. Det har ännu inte kommit in några ansökningar om lån från SLL. IMF:s exekutivstyrelse beslutade vidare att tillfälligt dubblera den högsta nivån för hur mycket medlemsländer årligen får låna från nödlånsfaciliteterna RCF och RFI i förhållande till sin ägarandel i IMF. En höjning av begränsningen för den totala utlåningen genomfördes också. Styrelsen beslutade dessutom att tillfälligt öka begränsningen för hur mycket medlemsländer årligen totalt får låna, både från IMF:s ordinarie verksamhet och från PRGT, och att utöka kvalifikationskriterierna för CCRT, för att möjliggöra för länder drabbade av en global pandemi att få stöd från fonden.

I Världsbanksgruppen har inga större förändringar av låneramverken skett under redovisningsperioden.

EIB

För att snabbt kunna möta företags ökade behov av finansiering till följd av spridningen av covid-19 beslutade EIB:s direktörsstyrelse i mars 2020 om ett antal tillfälliga revideringar i dess låneramverk. Förändringarna innebar bl.a. att kriterierna för projekt utvidgades till att även inkludera utgifter relaterade till hanteringen av pandemin, och andelen tillåten EIB finansiering i ett enskilt projekt utökades från 50 till 90 procent. Revideringarna gällde fram t.o.m. december 2020. Vidare har EIB tagit fram ett nytt mervärdesramverk för att på ett tydligare och mer transparent sätt bedöma och redovisa mervärdet i projekt. EIB:s mervärdesbedömning utgår från tre pelare, nämligen vilka av EU:s politiska mål projektet bidrar till att uppnå, projektets kvalitet och förutsättningar att bidra till de politiska målen, samt vilket tekniskt och finansiellt mervärde som institutionens medverkan har. EIB kommer även att publicera en sammanfattande mervärdesbedömning för varje projekt.

EBRD

EBRD:s verksamhetsplan för 2016–2020 innebär att institutionen ska fokusera på de sektorer där den har ett tydligt mervärde, vilket framför allt innebär gröna investeringar, investeringar i energisäkerhet, främjande av små och medelstora företag, entreprenörskap och innovation, samt investeringar i infrastruktur och på kapitalmarknader. En ny verksamhetsplan för 2021–2025 beslutades vid EBRD:s årsmöte i oktober 2020, som innebär att institutionen under perioden ska inrikta sina investeringar på sektorerna finansiella institutioner, näringsliv och hållbar infrastruktur. Ett sektorsövergripande fokus kommer att finnas på miljö och låga koldioxidutsläpp, likvärdiga möjligheter samt digitalisering.

NIB

En utvidgning av NIB:s låneramverk genomfördes under 2020 som en del av de stadgeändringar som beskrivs under avsnitt 5.2. Utöver att tillhandahålla lån och garantier finns det nu även en möjlighet för institutionen att investera i aktiekapital. NIB bedömer att det kan finnas behov av sådant kapital inom gröna näringar i medlemsländerna, och även i övrigt i de baltiska länderna, bl.a. på grund av att institutionen kan vara mer uthållig i sina investeringar än t.ex. riskkapitalfonder. Aktieinvesteringar kommer endast att övervägas om de är i linje med NIB:s mandat, om ett marknadsmisslyckande kan identifieras och om investeringen bedöms vara en ändamålsenlig finansieringsform. Beslut om att inleda aktieinvesteringar kräver enhällighet bland medlemsländerna.

AIIB

AIIB inrättade under våren 2020 en särskild krisfacilitet om upp till 106 miljarder kronor för att hantera krisen orsakad av spridningen av covid-19. Faciliteten kan användas för breda stöd, t.ex. policybaserade budgetstöd. En förutsättning för stöd är att det sker tillsammans med andra internationella finansiella institutioner med expertis på området. AIIB har också inrättat en specialfond som främst riktar sig till de länder som tar emot IDA-stöd. Medel från fonden, som vid utgången av 2020 uppgick till ca 840 miljoner kronor, betalas ut som bidrag och ska finansiera tekniskt stöd för att förbereda projekt och projektansökningar.

I september 2020 godkändes AIIB:s första strategiska plan. Den ska vara vägledande för styrningen av institutionens verksamhet fram t.o.m. 2030. Strategin baseras på principerna finansiell hållbarhet, höga standarder i alla projekt samt stark multilateral styrning och översyn. De prioriterade områdena i strategin är investeringar i grön infrastruktur, gränsöverskridande infrastrukturinvesteringar inom Asien samt mellan Asien och omvärlden, användning av teknologi som förbättrar infrastrukturinvesteringarna, samt mobilisering av privat kapital.

Regeringens prioriteringar

Regeringen välkomnar att de internationella finansiella institutionerna kontinuerligt och vid behov ser över sina låneformer och låneramverk, och gör lämpliga förändringar utifrån sina mandat och aktuella utmaningar, t.ex. spridningen av covid-19. Det är viktigt att institutionerna ställer adekvata krav i samband med sina insatser samt att kraven är utformade utifrån enskilda låntagares förutsättningar och stödjer verksamhetsländernas ägarskap över sin egen utveckling. I arbetet med att ta fram strategier för internationella finansiella institutioner verkar regeringen bl.a. för ambitiösa åtaganden om miljömässig och social hållbarhet, inklusive jämställdhet, i linje med institutionernas mandat, samt för tydliga ramverk för resultatuppföljning i syfte att säkerställa ett effektivt resursutnyttjande.

6 Jämställdhet

IMF

IMF har under 2019 och 2020 publicerat studier gällande jämställd finanspolitik och framhåller bl.a. vikten av att den potentiella arbetskraften används fullt ut och att öka kvinnors arbetskraftsdeltagande. Institutionen planerar framöver att studera hur den kris som orsakats av spridningen av covid-19 påverkat bl.a. jämställdheten.

Världsbanksgruppens har tagit ytterligare steg för att integrera jämställdhetsarbetet i verksamheten och antog 2015 en jämställdhetsstrategi. Enligt strategin ska institutionen öka sitt bidrag till genomförandet av Agenda 2030, och i synnerhet målet om jämställdhet. I början av 2020 tog Världsbanksgruppen fram riktlinjer för beaktande av jämställdhetsaspekter i investeringar kopplade till projekt med syfte att begränsa effekterna av spridningen av covid-19. Exempelvis betonas att kvinnor är en särskilt utsatt grupp när det gäller arbete i hälsosektorn, liksom att våld i hemmet har ökat på grund av pandemin.

På forskningsområdet arbetar Världsbanksgruppen med att öka kunskapen om hur kvinnors ekonomiska egenmakt, röst, deltagande och inflytande kan främjas. Genom initiativet Women, Business and the Law arbetar Världsbanksgruppen bl.a. med att identifiera och kartlägga legala hinder för kvinnors deltagande i näringslivet. Världsbanksgruppen arbetar även på en övergripande nivå med att öka tillgången till könsuppdelad statistik och jämställdhetsstatistik.

EIB

EIB antog sin första jämställdhetsstrategi i december 2016, efter att framför allt Sverige varit drivande i frågan. Strategin består av tre övergripande delar som innebär att: alla projekt ska granskas utifrån ett jämställdhetsperspektiv i syfte att undvika negativa effekter på jämställdhet, att möjligheter att främja jämställdhet ska identifieras i enskilda projekt, och att investeringar ska göras i projekt som särskilt syftar till att främja jämställdhet, t.ex. kvinnors entreprenörskap. Strategin ska utvärderas under 2021 och förnyas i enlighet med resultaten från utvärderingen.

EBRD

EBRD:s jämställdhetsstrategi har som fokus att främja kvinnors sysselsättning och tillgång till finansiering samt infrastruktur och offentlig service. Strategin innebär även att stor vikt ska läggas vid jämställdhet i samband med bedömningen av projekt. Strategin som gäller för 2016–2020 skulle ha uppdaterats under 2020. Arbetet har dock försenats till följd av spridningen av covid-19. I EBRD:s ramverk för 2021–2025 anges att jämställdhet och lika möjligheter för utsatta grupper ska integreras i samtliga projekt.

NIB

NIB har ingen jämställdhetsstrategi, men jämställdhetsaspekter har införts i institutionens ramverk för att mäta hur väl banken lever upp till sitt mandat. Detta skedde på initiativ av Sverige i samband med att ramverket uppdaterades 2019. Det innebär att NIB vid sin utvärdering av hur väl

projekt lever upp till institutionens mandat att främja produktivitet ska ta hänsyn till hur investeringar främjar lika ekonomiska möjligheter, där en av indikatorerna är jämställdhet.

AIIB

AIIB har ingen övergripande policy eller strategi för jämställdhet. I stället är institutionens ambition att jämställdhet ska inkluderas i dess verksamhet. Jämställdhet ingår vidare i AIIB:s sociala och miljömässiga ramverk. Ett arbete med att integrera jämställdhet i AIIB:s investeringar pågår, t.ex. genom att sektorsstrategierna som tillämpas vid investeringar i större utsträckning innehåller parametrar för jämställdhet. Jämställdhetsaspekter har även beaktats vid en översyn av policyn för kompensation och ersättningar.

Regeringens prioriteringar

Regeringen är pådrivande för att inkluderande tillväxt och jämställdhet ska främjas i de internationella finansiella institutionernas arbete, i linje med deras mandat, exempelvis genom antagandet av ambitiösa strategier och mål på området. Effekterna av spridningen av covid-19 har haft en negativ inverkan på såväl jämlikhet som jämställdhet i många länder, och det är viktigt att institutionerna, när det är relevant, utvärderar dessa effekter och bistår sina medlemsländer med att uppnå en inkluderande ekonomisk återhämtning.

Regeringen anser även att det är viktigt att uppnå en jämnare könsfördelning i institutionernas styrelser och ledningar.

7 Miljö, klimat och energi

7.1 Institutionernas klimat- och energipolicyer

Miljö, klimat och energi är prioriterade frågor för de internationella finansiella institutioner som behandlas i denna skrivelse. Agenda 2030 och Parisavtalet har haft stor betydelse för institutionernas verksamhet.

IMF

IMF har påbörjat ett arbete med att integrera klimatförändringars påverkan på makrofinansiell stabilitet i relevanta delar av verksamheten. IMF har även breddat sin rådgivning, som syftar till att göra ekonomier mer motståndskraftiga, till att även omfatta klimatrelaterade naturkatastrofer i låginkomstländer och små länder. Vidare har institutionen stärkt kapacitetsutvecklingen inom bl.a. grön budgetering. Det pågår även ett internt arbete för att stärka IMF:s riskhantering, och för att utforma en strategi för

att minska institutionens klimatavtryck. I IMF:s rapport World Economic Outlook från oktober 2020 redovisade institutionen hur klimatförändringar kan mildras genom koldioxidprissättning på medellång sikt.

Skr. 2020/21:76

Världsbanksgruppen

Under 2020 utgjorde 29 procent av Världsbanksgruppens investeringar, eller 175 miljarder kronor, klimatrelaterade investeringar. Det betyder att Världsbanksgruppen för tredje året i rad överträffade sitt klimatfinansieringsmål, som innebär att 28 procent av institutionens insatser ska vara klimatrelaterade. Egentligen skulle detta mål ha varit uppfyllt först 2020. En av de främsta orsakerna till den ökade klimatfinansieringen är att Världsbanksgruppen har arbetat med att integrera klimataspekter i alla utvecklingsrelaterade projekt. Världsbanken meddelade 2018 att insatserna nästan kommer att fördubblas i den femåriga klimathandlingsplanen, från ca 1 000 miljarder kronor 2016–2020 till ca 1 600 miljarder kronor 2021–2025.

Världsbanksgruppen identifierade under 2020 nya områden för klimatåtgärder, bl.a. cirkulär ekonomi, digitalisering och handel för att främja regionala klimatrelaterade investeringar. Världsbanksgruppen arbetar även med att inkludera klimataspekter i de ekonomiska stödinsatser som beviljas för att bistå medlemsländerna i hanteringen av spridningen av covid-19 och dess effekter.

År 2020 var 30 procent av IFC:s utlåning och investeringar i aktiekapital klimatrelaterade. Världsbanksgruppens garantiorgan MIGA har också klimat som ett av tre fokusområden. Under räkenskapsåret 2020 avsåg 21 procent av MIGA:s totala garantiåtaganden stöd till åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar.

Världsbanksgruppen arbetar för att öka stödet för att verksamhetsländer ska kunna genomföra sina nationella åtaganden inom ramen för Parisavtalet. Världsbanksgruppen arbetar vidare för att öka ambitionsnivån inom verksamheten och att öka effekten av institutionernas klimatåtaganden. Sedan 2019 har Världsbanksgruppen upphört att finansiera produktion av olja och gas. Institutionerna rapporterar årligen sitt totala koldioxidavtryck och har infört ett skuggpris på koldioxid i sina ekonomiska projektanalyser för att inkludera de kostnader som är förknippade med koldioxidutsläpp, och som inte inkluderas i marknadens prissättning.

EIB

EIB har som ambition att bli EU:s klimatbank och satte 2019 upp nya mål på miljö- och klimatområdet. EIB-gruppens verksamhet ska resultera i 10 000 miljarder kronor i miljö- och klimatinvesteringar 2021–2030 via privata och offentliga finansiärer. EIB ska fr.o.m. 2025 och framåt investera 50 procent av sin utlåningsvolym i klimatfinansiering, vilket är en dubbling av det tidigare målet om 25 procent. Från och med 2021 ska vidare all verksamhet som EIB-gruppen bedriver vara förenlig med Parisavtalet. Direktörsstyrelsen godkände i november 2020 en plan för hur klimatmålen ska uppfyllas. Planen innebär bl.a. att EIB kommer använda ett skuggpris på koldioxid när institutionen utvärderar projekt för att

säkerställa att de är förenliga med målet att de globala temperaturökningarna ska stanna vid 1,5 grader. EIB antog 2019 även en ny policy för lån till energinvesteringar, som innebär att finansiering av fossila investeringar ska fasas ut efter 2021.

EBRD

EBRD har som mål att 40 procent av institutionens årliga investeringar ska vara gröna. Målet uppnåddes redan 2019, då de gröna investeringarna uppgick till 46 procent. Enligt EBRD:s miljöstrategi, Green Economy Transition Approach, för 2021–2025, som antogs 2020, är målet att 50 procent av investeringarna ska vara gröna senast 2025 och att investeringarna ska leda till utsläppsminskningar på mellan 25 och 40 miljoner ton koldioxidkvivalenter. EBRD antog 2018 en ny energistrategi för 2019–2023. Energistrategin fokuserar på säker och hållbar energi till rimliga priser genom bl.a. ökade investeringar i förnybar energi. Dessutom ska institutionen enligt strategin inte längre investera i termisk kolutvinning eller koleldad energiproduktion. EBRD ska senast 2022 återkomma med en plan hur institutionen ska säkerställa att investeringarna ligger i linje med Parisavtalet.

NIB

NIB har ett mandat att främja miljö och klimat, där varje projekts direkta och indirekta miljöeffekter mäts enligt fastställda kriterier. Målet är sedan 2019 att 40 procent av investeringarna ska ha en positiv miljöeffekt. År 2019 investerade NIB 42 procent av sin utlåningsvolym i miljö- och klimatprojekt, vilket motsvarade 11 miljarder kronor. År 2018 uppgick motsvarande andel till 19 procent eller 5,6 miljarder kronor.

AIIB

AIIB antog i början av 2016 ett ramverk om ekonomisk, social och miljömässig hållbar utveckling, vilket är i linje med de globala målen i Agenda 2030. Ramverket ska vara vägledande vid framtagandet och genomförandet av projekt och innehåller policyer och standarder för t.ex. miljömässig hållbarhet. Det finns dock inte några mål eller nivåer för hur stor andel av projekten som ska vara klimatrelaterade eller uppfylla standarderna. En översyn av ramverket pågår och beslut väntas 2021. AIIB antog 2017 även en strategi för energisektorn. Enligt strategin ska institutionen stödja låntagarnas övergång till en användning av energikällor med låga koldioxidutsläpp och hjälpa dem att uppnå de långsiktiga klimatmålen enligt Parisavtalet. Sverige lade, i likhet med flera andra europeiska länder, ner sin röst när direktörsstyrelsen antog strategin, eftersom den ansågs innehålla alltför öppna formuleringar gällande investeringar i fossil energi.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna har en viktig roll i genomförandet av Parisavtalet samt i arbetet med att främja en miljö- och klimatomfattigt hållbar utveckling, stödja regioners och länders energiförsörjning samt bidra till att uppfylla de internationella åtagandena om klimatfinansiering på 100 miljarder US-dollar årligen 2020–2025. Regeringen verkar för ambitiösa målsättningar på miljö- och klimatområdet för de internationella finansiella institutionerna, vilket inkluderar att avsevärt öka investeringar i förnybar energi, samtidigt som investeringar i fossil energi fasas ut. Regeringen verkar även för att institutionerna ska bistå sina medlemsländer med att åstadkomma en grön och miljömässigt hållbar ekonomisk återhämtning från den ekonomiska kris som orsakats av spridningen av covid-19.

7.2 Institutionernas bidrag till ett finansiellt system för hållbar utveckling

De internationella finansiella institutionerna kan påverka det finansiella systemet så att det i högre grad bidrar till en hållbar utveckling, genom att bl.a. öka tillgången på exempelvis gröna obligationer genom emitteringar, standarder för hållbara investeringar och riktlinjer för en hållbar kapitalförvaltning. Detta bidrar till omställningen till en mer miljömässigt och socialt hållbar ekonomi i stort och överensstämmer med riksdagens mål för finansmarknadsområdet (prop. 2015/16:1, utg.omr. 2, bet. 2015/16:FiU2, rskr. 2015/16:118).

Av de institutioner som behandlas i denna skrivelse emitterar EBRD, EIB, NIB och Världsbanken gröna obligationer som 2019 tillsammans uppgick till ca 92 miljarder kronor. EBRD, EIB, IFC och NIB bidrar dessutom som medlemmar i Green Bond Principles Executive Committee, inom den Internationella Kapitalmarknadsorganisationen, i arbetet med att ta fram riktlinjer för gröna obligationer.

Tabell 1 Institutionernas emittering av obligationer 2019

Miljarder kronor

Institution	Totala emitteringar	Varav gröna obligationer	Hållbarhetsriktlinjer för egna kapitalförvaltningen finns
AiIB	20,47	0	Ja
EBRD	99,86	28,61	Ja
EIB	504,89	34,13	Ja
NIB	49,18	7	Nej
Världsbanken (IBRD)	542,03	22,11	Ja

Anmärkning: NIB arbetar för närvarande med att implementera hållbarhetsriktlinjer.

Källa: Institutionernas respektive årsrapporter, information på institutionernas hemsidor samt i direktkontakt med institutionerna.

IMF

IMF emitterar inte obligationer, men erbjuder stöd genom att samarbeta med centralbanker och standardsättande organisationer för att främja grön finansiering och utvecklar även klimatrelaterade stresstester.

Världsbanksgruppen

Världsbanken emitterar sedan 2008 gröna obligationer för att finansiera miljö- och klimatprojekt. Den största andelen av projekten omfattar förnybar energi och energieffektiviseringar. Under 2019 emitterade Världsbanken gröna obligationer om ca 22 miljarder kronor. Världsbanken har även gett ut s.k. hälsoobligationer, som en del i arbetet med att stötta medlemsländerna att förebygga och förhindra spridningen av covid-19. En sådan hälsoobligation emitterades på den svenska marknaden till ett belopp om 11,5 miljarder kronor, vilket är det högsta beloppet hittills för en obligation som har getts ut i svenska kronor av en stat eller internationell organisation.

IFC emitterar sedan 2010 gröna obligationer för att främja investeringar i projekt i den privata sektorn som stödjer förnybar energi och energieffektivitet.

EIB

Av de internationella finansiella institutionerna som behandlas i denna skrivelse var EIB först med att emittera gröna obligationer. Detta skedde 2007 och institutionen har sedan dess gett ut gröna obligationer för över 268 miljarder kronor, varav 34 miljarder kronor 2019. Av medlen har 67 procent använts till investeringar i förnybar energi och 33 procent använts för energieffektivisering. Cirka 8 procent av medlen har investerats i Sverige. EIB:s första gröna obligation i svenska kronor gavs ut 2009. EIB emitterar även hållbarhetsobligationer som syftar till att bidra till att uppfylla FN:s hållbarhetsmål. För EIB har majoriteten av dessa medel investerats i utsläppsreducering och kontroll (56 procent) samt tillgång till vatten och sanering (36 procent).

EBRD

EBRD har emitterat gröna obligationer sedan 2010 och ger ut tre typer av obligationer av detta slag. Environmental Sustainability Bonds används för de mest miljövänliga investeringarna i institutionens portfölj, med inriktning på energieffektivitet, avloppsvatten och luftföroreningar. Climate Resilience Bonds används för att finansiera projekt för att bygga motståndskraft mot klimatförändringar. Green Transition Bonds används för att finansiera omställning i sektorer som i nuläget är beroende av fossila bränslen. År 2020 gav EBRD även ut hälsoobligationer i syfte att öka tillgången till hälsovård i sina verksamhetsländer.

NIB har sedan 2011 emitterat s.k. NIB Environmental Bonds (NEB:s), som består av både gröna och blåa obligationer. Blåa obligationer syftar till att främja miljö- och klimatinvesteringar med särskilt fokus på vatten. Totalt hade NIB t.o.m. utgången 2019 gett ut NEB:s för 42 miljarder kronor. Majoriteten av medlen har investerats i förnybar energiproduktion (27 procent), vattenrening (25 procent), gröna byggnader (25 procent) och miljövänliga transportlösningar (12 procent). Av dessa investeringar har 44 procent genomförts i Sverige. Under 2019 emitterade institutionen NEB:s till ett värde om 7 miljarder kronor, vilket var en ökning från 2018, då värdet uppgick till 5 miljarder kronor. NIB emitterar NEB:s i flera valutor. År 2019 emitterades NEB:s i 2 miljarder svenska kronor. NIB har även emitterat obligationer i syfte att finansiera insatser för att motverka ekonomiska effekter orsakade av spridningen av covid-19. NIB har vidare köpt gröna obligationer för att främja utvecklingen av marknaden. Vid utgången av 2019 hade NIB köpt gröna obligationer för 1,3 miljarder kronor.

AIIB

AIIB emitterade sin första globala obligation 2019. Obligationen är fem-årig och uppgår till 20,5 miljarder kronor, men har inte någon särskild inriktning på hållbarhet. AIIB investerade dock även, tillsammans med den privata kapitalförvaltaren Amundi, i en portfölj av klimatobligationer om totalt 4 miljarder kronor. Syftet med dessa är att bidra till att utveckla marknaden och att öka takten i klimatomställningen hos låntagarna.

Regeringens prioriteringar

Regeringen välkomnar att de internationella finansiella institutionerna inom sina mandat verkar för en omställning av de globala finansiella flödena och finansmarknaden så att dessa bidrar till en hållbar utveckling. Institutionerna kan medverka till omställningen genom att sätta ambitiösa standarder för, samt genom att öka tillgången på, socialt och miljömässigt hållbara investeringsalternativ.

8 Inflytande och effektiv styrning

Det högsta beslutande organet i de internationella finansiella institutioner som behandlas i den här skrivelsen är guvernörsstyrelsen. För svensk del är finansministern guvernör i samtliga institutioner, med undantag för IMF där riksbankschefen är Sveriges guvernör. Beslut i guvernörsstyrelserna rör övergripande frågor. Guvernörsstyrelserna har delegerat beslutsfattandet för beslut som rör institutionernas löpande verksamhet och interna styrning till exekutiv- eller direktörsstyrelser, som sammanträder flera gånger under året. Utifrån beslut av styrelserna leds arbetet vid

institutionerna av en verkställande direktör eller president. Institutionernas respektive verksamhet bedrivs ofta i samarbete med andra institutioner. Styrningsstrukturen bidrar till en effektiv förvaltning, med målet att leverera en verksamhet av god kvalitet. Effektiv finansförvaltning är ett av riksdagens mål för finansmarknadsområdet (prop. 2015/16:1, utg.omr. 2, bet. 2015/16:FiU2, rskr. 2015/16:118), och en väl utformad styrningsstruktur och kostnadseffektiva lösningar kan bidra till detta.

Frågor som rör kapitalhöjningar och ägande påverkar medlemsländernas inflytande i institutionerna och är därför viktiga för dem. Nedan redogörs för väsentliga delar av utvecklingen i institutionerna gällande inflytande under 2019 och 2020.

IMF

Medlemsländernas ägande och inflytande i IMF styrs av de s.k. kvotandelarna. Storleken på kvotresurserna, och därmed kvotandelarna, sågs över inom ramen för IMF:s femtonde kvotöversyn, som avslutades i januari 2020. Översynen resulterade inte i någon kvotöversyn eller förändrad s.k. kvotformel. Kvotformeln avgör hur röstandelar ska fördelas mellan medlemsländerna vid en kvotöversyn och baseras på landets relativa storlek i världsekonomin, öppenhet, finansiella flöden och valuta-reserv. En förändrad kvotformel var särskilt angelägen för vissa framväxande ekonomier, som önskar ett ökat inflytande i IMF i takt med att ländernas ekonomier växer. Det tidigare åtagandet från 2010 om att europeiska avancerade ekonomier ska minska sin representation i IMF:s exekutivstyrelse, till förmån för framväxande ekonomier och utvecklingsländer, slutfördes inte heller under den femtonde översynen. Den sextonde kvotöversynen påbörjades i samband med att den femtonde översynen avslutades. Under denna översyn fortsätter diskussionerna om IMF:s resurser och medlemsländernas inflytande. Den sextonde kvotöversynen ska avslutas innan den 15 december 2023.

Den 17 december 2020 valde IMF:s medlemsländer finansminister Magdalena Andersson till ordförande för Internationella monetära och finansiella kommittén (IMFC), IMF:s högsta policyskapande organ. IMFC sammanträder normalt två gånger per år i samband med IMF:s vår- och årsmöten. Ordföranden leder IMFC:s möten, där agendan sätts för såväl IMF:s arbete som internationellt ekonomiskt samarbete.

Världsbanksgruppen

I Världsbanksgruppen pågår för närvarande översyner av röst- och ägarandelarna i IBRD, IDA och IFC, som beräknas avslutas 2021. Formeln för fördelningen av röst- och kapitalandelar i IBRD bygger på ländernas andel i världsekonomin och givarandelar till IDA, men ger ett grundskydd i form av ägarandelar till de minsta och fattigaste medlemsländerna.

I januari 2020 fattade regeringen beslut om en ny svensk organisationsstrategi för Världsbanksgruppen för perioden 2020–2023. Syftet med strategin är bl.a. att möjliggöra för svenska aktörer, som Regeringskansliet och

EIB

Det finns inga regler för hur ägarandelar i EIB ska fördelas, men huvudprincipen har varit att medlemsländernas relativa ekonomiska storlek när de gick med i institutionen legat till grund för deras ägarandel. Länder som har haft en högre tillväxttakt har därmed blivit underrepresenterade i förhållande till sin nuvarande BNP-andel. I samband med kapitalhöjningen 2019 betalade Polen och Rumänien in ytterligare medel till institutionen för att på så sätt öka sina ägarandelar och därmed sitt inflytande. I anslutning till kapitalhöjningen genomfördes även ett antal styrningsreformer i EIB. Bland annat utökades användningen av kvalificerad majoritet vid omröstningar i direktörsstyrelsen och ett nytt ramverk infördes för att säkerställa finansiellt hållbar verksamhet, så att utlåningen inte per automatik ska kräva regelbundna kapitalhöjningar från medlemsländerna.

EBRD

EBRD antog under 2019 tre uppdaterade policyer för god förvaltning för att stärka styrningen inom institutionen: en miljömässig och social policy, en policy om tillgång till information samt en policy för ansvarsutkrävning i samband med projekt. Under 2020 antog EBRD sitt första sammanhållna visseblåsarregelverk och en process inleddes för att revidera institutionens uppförandekod.

NIB

Stadgeändringarna som genomfördes i NIB under 2020 innebär bl.a. att ett nytt riskbaserat ramverk för institutionens kapital- och likviditetshantering infördes. Syftet med detta är att anpassa ramverket i NIB till framför allt Baselreglerna, och därmed skapa ett mer transparent kapital- och likviditetshanteringsramverk som tar hänsyn till risk. Det nya ramverket bidrar därmed till att stärka medlemsländernas insyn i och kontroll av NIB:s verksamhet.

AIIB

Enligt AIIB:s stadga ska de asiatiska medlemsländerna inneha minst 75 procent av rösterna i institutionen. Kina har drygt 26 procent och de två europeiska valkretsarna tillsammans ca 23 procent. AIIB:s styrning utmärks av att betydande beslutanderätt har delegerats till presidenten. Presidenten beslutar i de flesta fall om projekt på grundval av övergripande sektorsstrategier som direktörsstyrelsen godkännt. Ett särskilt ramverk för ansvarsutkrävande av presidenten beslutades 2018, och kommer att ses

över under 2021. Det reglerar direktörsstyrelsens roll i AIIB, t.ex. när det gäller att besluta om policyer och strategier samt styrelsens ansvar för besluten inför guvernörsstyrelsen. Ramverket inkluderar också processen för godkännande av projekt och principer för delegering av beslut till presidenten, samt hur presidenten hålls ansvarig för sitt arbete. Under 2019 stärktes direktörsstyrelsens insyn i AIIB:s verksamhet, bl.a. genom att en särskild enhet etablerades som ansvarar för klagomål mot projekt, projektutvärdering och arbetet mot bedrägeri och korruption.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att det är angeläget att förhandlingar om medlemsländernas röststyrka och därmed inflytande sker inom ramen för de internationella finansiella institutionernas organ, så att alla medlemsländer ges möjlighet till insyn och inflytande. Regeringen stödjer processer för att långsiktigt stärka låg- och medelinkomstländers inflytande som en följd av deras ökade andel i världsekonomin. Regeringen anser att det är viktigt att institutionernas styrning leder till tydliga prioriteringar, och att verksamheten inriktas på de områden där behoven är som störst och i de sektorer där respektive institution har ett tydligt mervärde. På så sätt kan verksamheterna bedrivas på ett effektivt sätt. Regeringen verkar generellt för kostnadseffektivitet och budgetrestriktivitet, t.ex. genom att motsätta sig omotiverade löneförhöjningar för personal och ledning.

9 Viktiga framtida frågor i institutionerna

De internationella finansiella institutionernas arbete kommer under de kommande åren att präglas av hur de kan bistå sina medlemsländer i återhämtningen från spridningen av covid-19 och dess konsekvenser. Detta kommer sannolikt innebära en fortsatt hög efterfrågan på lån och investeringar från institutionerna.

IMF

IMF kommer framöver att arbeta för en återhämtning från pandemin som främjar jämställdhet, jämlikhet och miljö- och klimat. Åtgärder väntas vidtas för att ytterligare integrera dessa aspekter i IMF:s verksamhet och öka institutionens kompetens på dessa områden. Låginkomstländers återhämtning kommer till stor del bero på om de har en hållbar skuldsituation. Flera av dem befinner sig i eller riskerar att hamna i en ohållbar skuldsituation. IMF och Världsbanken har åtagit sig att bistå med analyser, data, rådgivning och kompetensutveckling gällande skuldrelaterade frågor inom ramen för det tillfälliga uppskov på skuldbetalningar som offentliga bilaterala fordringsägare har beslutat att erbjuda låginkomstländer under 2020 och första halvåret 2021.

I syfte att utveckla sin rådgivning gällande länders förmåga att hantera ekonomiska chocker har IMF påbörjat ett arbete med att ta fram ett integrerat policyramverk. Arbetet väntas fortlöpa under kommande år. Ramverket ska bidra till att öka förståelsen för möjliga policyval vid ekonomiska chocker, t.ex. användningen av penningpolitiska åtgärder, växelkursjusteringar, makrotillsyn och hantering av volatila kapitalflöden.

Världsbanksgruppen

Den globala recessionens växande socioekonomiska effekter slår särskilt hårt mot fattiga och utsatta människor. Världsbanken kommer därför de kommande åren behöva stötta länder i återhämtningen i ett läge då pandemin väntas innebära att ett stort antal människor i låg- och medelinkomstländer tvingas tillbaka till fattigdom. Agenda 2030 kommer fortsatt att vara en integrerad del av verksamheten, liksom stöd till verksamhetsländernas genomförande av Parisavtalet. Medlemsländernas skuldsättning och inhemska resursmobilisering samt privat resursmobilisering väntas till följd av spridningen av covid-19 i större utsträckning än tidigare vara centrala frågor för Världsbanksgruppen. En annan viktig fråga kommer att vara Världsbankens resurssituation och om institutionen har tillräckligt med kapital för att kunna möta medlemsländernas behov med anledning av pandemin. Det är även viktigt att institutionerna vidtar de åtgärder som de åtagit sig att göra i samband med besluten om de tidigare kapitalhöjningarna i IBRD och IFC. Världsbanksgruppen framhåller även behovet av ökade investeringar i humankapital (hälsa och utbildning) för att främja ekonomisk tillväxt, produktivitet, och för att hantera de möjligheter och utmaningar som den tekniska utvecklingen innebär.

EIB

EIB:s uppdrag är att bidra till att uppfylla EU:s politiska mål genom att bevilja lån och garantier till investeringsprojekt. De kommande åren kommer det innebära ett stort fokus på miljö, klimat och digitalisering. För att EIB ska kunna genomföra fler och mer riskfyllda projekt på dessa områden får institutionen stöd från ett antal program i EU:s fleråriga budgetram 2021–2027. Bland annat kommer Europeiska fonden för strategiska investeringar fr.o.m. 2021 att ersättas av InvestEU-programmet. Det senare programmet innebär att EIB kommer att kunna fortsätta investera i högriskprojekt som bidrar till ett starkare innovations- och investeringsklimat i EU. Genom InvestEU kommer EIB även bidra till att målen i Europeiska kommissionens gröna giv uppnås. Inom ramarna för den gröna given, närmare bestämt mekanismen för rättvis omställning, kommer EIB även att tilldelas ett särskilt mandat för att främja hållbara investeringar i den offentliga sektorn.

EBRD

EBRD kommer att fatta beslut om en eventuell framtida expansion av sin verksamhetsregion till Irak och Afrika (området söder om Sahara) under 2022 eller senare, vilket kan ha en stor påverkan på institutionens verksamhet. En högnivågrupp av experter på europeisk finansiell arkitektur för utveckling tillsattes i april 2019, med uppdrag att se över hur EBRD, EIB och de instrument som administreras av kommissionen kan effektiviseras för att skapa ytterligare mervärde. Enligt gruppens rapport, *Europe in the world – The future of European financial architecture for development*, finns stora biståndsbehov i världen, särskilt i länder i Afrika (området söder om Sahara), om målen för Agenda 2030 och Parisavtalet ska kunna uppfyllas. Samtidigt utmanas EU:s roll i utvecklingsländer av nya aktörer, vilket gör att systemet för utvecklingsfinansiering behöver effektiviseras. Rapporten beskriver att avsaknaden av policystyrning innebär att fragmenteringen i det europeiska systemet, med många aktörer och mandat, leder till konkurrens och bristande samarbete mellan aktörerna. Rapporten innehåller även ett antal förslag till åtgärder på kort och lång sikt. Rådet beställde i juli 2020 en genomförbarhetsstudie av två av gruppens långsiktiga alternativ att inrätta en europeisk klimat- och hållbarhetsbank, som antingen byggs på EBRD:s nuvarande struktur, där EIB:s finansieringsåtgärder utanför EU integreras, eller på att verksamheten överförs till ett dotterbolag till EIB. Möjligheten att effektivisera EBRD:s och EIB:s nuvarande verksamheter ska även ses över i genomförbarhetsstudien. Resultatet av analysen ska rapporteras i februari 2021.

NIB

Stadgeändringarna som genomfördes i NIB under 2020 utökar NIB:s finansieringsmöjligheter och en viktig framtidsfråga är hur institutionen på bästa sätt utnyttjar den ökade flexibiliteten. En särskild fråga gäller exempelvis om NIB ska investera i aktiekapital.

AIIB

Givet att AIIB snabbt ökar sin utlåning och i ökande grad genomför egna och mer komplexa projekt, som inte samfinansieras med andra institutioner, är det viktigt att bevaka att det finns tillräckligt med personalresurser för att genomföra, följa upp och dra lärdom av verksamheten. Vidare ska bankens nya facilitet för att hantera krisen orsakad av spridningen av covid-19 ses över och utvärderas under kommande år.

Regeringens prioriteringar

Under kommande år är det mycket viktigt att de internationella finansiella institutionerna även fortsättningsvis kan bidra till finansiell stabilitet och ekonomisk utveckling, genom att stödja sina medlemsländer att uppnå en

hållbar och inkluderande återhämtning från spridningen av covid-19. Skr. 2020/21:76
Regeringen bedömer att institutionerna bör vara väl rustade att möta utmaningar för den globala ekonomin, såsom den nuvarande pandemin. Vidare har institutionerna genom sin utlåning, mobilisering av resurser från privata aktörer, sin forskning samt sitt tekniska stöd, en fortsatt viktig roll i genomförandet av Agenda 2030 och Parisavtalet. Det är angeläget att institutionerna fokuserar på de områden där de har expertis och ett tydligt mervärde att erbjuda, samt att de när det är möjligt samarbetar och koordinerar sina insatser med övriga berörda aktörer.

Beskrivning av de internationella finansiella institutioner som behandlas i skrivelsen¹

Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar (AIIB)²

1. Grundläggande information

Mandat	AIIB grundades den 16 januari 2016. Institutionen ska främja hållbar ekonomisk utveckling, skapa välbefinnande och förbättra infrastrukturanslutningar i Asien samt bidra till regionalt samarbete och partnerskap för att möta utvecklingsutmaningar.
Verksamhet	AIIB:s verksamhet ska fokusera på infrastrukturinvesteringar i Asien. Stöd i form av lån, aktieinvesteringar och garantier ges till offentliga och privata projekt, samt ska ta social och miljömässig hänsyn. I takt med att AIIB:s lånevolym växer ökar också andelen egna investeringar, medan projekt som samfinansieras med andra internationella finansiella institutioner minskar i antal. De egna investeringarna uppgår till ca 50 procent av det totala antalet investeringar.
Styrning	Högsta beslutande organ: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år eller vid behov. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson. Organ för beslut: Direktörsstyrelsen. Sverige representeras 2020–2022 av Dominik Jacek från Polen. Chef: Jin Liqun från Kina, nyligen omvald till en andra mandatperiod 2021–2026.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	Medlemmar: 103 (fullvärdiga samt i ratificeringsprocesser), varav 50 regionala, vid utgången av 2020. Huvudkontor: Peking, Kina. Antal anställda: 314 personer vid utgången av 2020.

¹ Uppgifterna i bilagan är framförallt hämtade från respektive institutions senaste årsredovisning eller direkt från institutionen. Valutakurserna är hämtade från Riksbanken den 30 december 2020: 1 euro = 10,0375 kronor och 1 US-dollar = 8,1886 kronor, och den 4 januari 2021: 1 SDR (IMF:s särskilda dragningsrätter) = 11,8628 kronor. Valutakursförändringar har skett under redovisningsperioden.

² AIIB har sitt räkenskapsår 1 januari–31 december.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Sedan 2018 har AIIB en policy för offentlig information, med målet att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Det finns vissa undantag i policyn. Till exempel lämnas inte information ut som skulle kunna äventyra bankens kreditvärdighet eller en individs säkerhet.
Könsfördelning i institutionen	Andel anställda kvinnor: 39 procent vid utgången av 2020. Andel kvinnor i chefsposition: 27 procent vid utgången av 2020.
Löne- och ersättningsfrågor	AIIB:s policy för kompensation och ersättningar antogs i september 2018 och anger ersättningsnivåer i linje med övriga internationella finansiella institutioner. Löneutrymmet bestäms med utvalda internationella finansiella institutioner och den finansiella sektorn som referenspunkter. AIIB:s kompensationsnivå är dock generellt lägre än i den finansiella sektorn. Lönesättningen ska vara prestationsbaserad.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Lån kan ges till alla bankens medlemmar, men endast 15 procent av bankens utlåning kan gå till medlemsländer utanför Asien. AIIB finansierar både offentliga och privata projekt för utveckling av infrastruktur och andra produktiva sektorer. Offentliga projekt har en genomsnittlig löptid på 20 år, med en slutgiltig gräns på 35 år. Räntan sätts utifrån LIBOR-räntan och andra komponenter som löptid och risk. Löptider och räntenivåer för privata projekt är marknadsbaserade och bestäms för varje enskilt projekt.
Resultatramverk	I organisationsstrategin, som nyligen godkänts, ingår ett resultatramverk.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	819 miljarder kronor, varav 164 miljarder kronor är inbetalt kapital.
Insatser som utbetalades 2019 och 2020	Utbetalade lån, varav inga var biståndsfinansierade, uppgick 2019 till 12,5 miljarder kronor och 2020 till 42,6 miljarder kronor.

samt utestående insatser Utestående lån: 65,6 miljarder kronor.

Annan finansiell information Andel oreglerade fordringar: 0
Kreditbetyg³: AAA, aaa (stand alone-betyg⁴).

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 1 miljard kronor.
Av kapitalinsatserna till AIIB betecknas sedan juni 2017 85 procent som bistånd och därmed har 85 procent av Sveriges inbetalning för 2019 och 2020 ingått i biståndsramen.
Garantikapital: 4,1 miljarder kronor.
Svensk röst- och ägarandel: Röstandelen är 0,79 och ägarandelen är 0,66 procent.

Svenskt bidrag till institutionen 2019 och 2020 Under perioden har Sverige inte bidragit med ytterligare medel till AIIB utöver det tidigare inbetalda kapitalet.

Sveriges valkrets Sverige ingår i valkretsen Wider Europe Constituency, tillsammans med Danmark, Island, Norge, Polen, Rumänien, Schweiz, Storbritannien och Ungern.

Svenskar i institutionen 2 personer, varav 1 i ledande ställning.

Sveriges andel av institutionens upphandling 0

³ Senast publicerat kreditbetyg av Standard & Poor.

⁴ Kreditbetyg för institutionen exklusive ägarnas garantikapital.

1. Grundläggande information

Mandat	EBRD:s uppdrag är att främja övergången till välfungerande marknadsekonomier, som karakteriseras av konkurrens, inkludering, integration, miljö- och klimatvänlighet, goda styrningsprinciper samt motståndskraft i länder som åtagit sig att tillämpa principer om demokrati, pluralism och marknadsekonomi.
Verksamhet	<p>EBRD finansierar projekt i den privata och offentliga sektorn i verksamhetsregionen, som för närvarande omfattar 29 länder i de tidigare planekonomierna i Central- och Östeuropa, inklusive de självständiga länderna i f.d. Sovjetunionen, samt Mongoliet och Turkiet. Verksamhetsområdet utvidgades fr.o.m. 2012 ytterligare till att även omfatta länder i södra och östra medelhavsområdet. För närvarande bedrivs verksamhet i Marocko, Tunisien, Egypten, Jordanien, Libanon och Palestina samt under ett tidsbegränsat mandat i Grekland fram t.o.m. 2025 och i Cypern t.o.m. 2020.</p> <p>EBRD ska stödja en miljömässigt hållbar utveckling och har en särskild inriktning på den privata sektorn. Finansieringen sker företrädesvis genom lån. Institutionen kan även göra aktieinvesteringar och utfärda garantier samt ge stöd genom tekniskt bistånd.</p>
Styrning	<p>Högsta beslutande organ: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.</p> <p>Organ för beslut: Direktörsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Eva Cassel.</p> <p>Chef: Odile Renaud-Basso från Frankrike sedan oktober 2020.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p>Medlemmar: 71 länder, varav 38 i verksamhetsregionen, samt Europeiska kommissionen och EIB.</p> <p>Huvudkontor: London, Storbritannien.</p>

⁵ EBRD har sitt räkenskapsår 1 januari–31 december. Siffror för 2020 redovisas inte om det inte särskilt anges.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	EBRD har principer för öppenhet med målet att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Samtidigt finns regler som skyddar exempelvis låntagare.
Könsfördelning i institutionen	Andel anställda kvinnor: 57 procent. Andel kvinnor i chefsposition: 39 procent.
Löne- och ersättningsfrågor	Ramverket för löner och förmåner i EBRD syftar till att motivera anställda och belöna prestationer utöver det vanliga, samt att kunna attrahera och behålla personal. Den totala årliga avsättningen för löneökningar baseras främst på löneutvecklingen på referensmarknader (i synnerhet utvecklingen i den finansiella sektorn i London) och i andra internationella finansiella institutioner. Den individuella löneökningen fördelas främst utifrån prestation och lönenivå i förhållande till referensmarknaden. Bonus kan utbetalas under förutsättning att banken har uppnått vissa mål och fördelas individuellt baserat på prestation.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	EBRD arbetar i sin verksamhet främst med tre finansiella instrument: lån, garantier och ägarkapital. Gemensamt för dessa är att affärsmässiga räntor och avgifter tas ut. Lån är det viktigaste instrumentet. Lånen kan både ha rörlig och fast ränta och ställs ut i någon av de stora internationella valutorna eller i lokal valuta. Löptiden på lånen är oftast 1–15 år. EBRD förvaltar också biståndsfonder, främst för de fattigare verksamhetsländerna och för miljöåtgärder.
Resultatramverk	EBRD följer upp resultat på flera olika sätt. Övergripande mål för bankens verksamhet fastställs i det femåriga strategiska kapitalramverket. Mer detaljerade årliga mål finns i den årliga affärsplanen som följs upp kvartals- och årsvis. Målen är både kvalitativa och kvantitativa. Banken har också resultatramverk i landstrategierna och för enskilda projekt. Det finns vidare en intern, oberoende utvärderingsfunktion. I utvärderingen granskas hur finansiellt framgångsrika projekten har varit och vilken effekt de har haft på övergången till marknadsekonomi, dvs. i vilken utsträckning de har främjat reformer,

övergången till en öppen marknadsekonomi och utvecklingen av den privata sektorn. Därutöver finns en omfattande finansiell resultatanalys som innefattar löpande värdering av avkastning, värde och risk i enskilda projekt.

Skr. 2020/21:76
Bilaga

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	299 miljarder kronor, varav 62,2 miljarder kronor i inbetalt kapital.
Insatser som utbetalades 2018 och 2019 samt utestående insatser	Utbetalda lån, investeringar i eget kapital och garantiåtaganden: <ol style="list-style-type: none">2018: Insatser för totalt 72,3 miljarder kronor och givarfinansierade biståndsin-satser för 1,6 miljarder kronor.2019: Insatser för totalt 72,3 miljarder kronor och givarfinansierade biståndsin-satser för 2,4 miljarder kronor. Utestående lån, investeringar i eget kapital och garantiåtaganden: <ol style="list-style-type: none">319 miljarder kronor.
Annan finansiell information	Andel oreglerade fordringar: 4,5 procent. Kreditbetyg: AAA, aaa (stand alone-betyg).

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	Inbetalt kapital: 1,4 miljarder kronor. Garantikapital: 5,4 miljarder kronor. Svensk röst- och ägarandel: Röstandelen är 2,3 procent och ägarandelen är 2,3 procent.
Svenskt bidrag till institutionen 2018 och 2019	Svenskt bidrag till multi-bi-insatser ⁶ : <ol style="list-style-type: none">2018: 80,2 miljoner kronor.2019: 156,3 miljoner kronor.
Sveriges valkrets	Estland och Island.

⁶ Dessa uppgifter är hämtade från OpenAid.se (5 januari 2021) och uttrycks i löpande priser, dvs. faktiskt utbetalt belopp i kronor.

Skr. 2020/21:76
Bilaga

Svenskar i
institutionen

16 personer, varav 5 i ledande positioner.

Sveriges andel
av
institutionens
upphandling

2018: 0,03 procent av värdet på upphandlade varor
och tjänster.

2019: 0,28 procent av värdet på upphandlade varor
och tjänster.

1. Grundläggande information

Mandat	EIB är en finansieringsinstitution som ägs av EU:s medlemsstater, vars uppdrag är att bidra till att utveckla EU:s inre marknad genom att bevilja lån och garantier till investeringsprojekt.
Verksamhet	<p>EIB finansierar projekt inom både den privata och den offentliga sektorn. Ungefär 90 procent av utlåningen sker inom EU. Finansiering sker främst inom sektorerna innovation och kompetensutveckling, infrastruktur, klimat- och miljöåtgärder samt genom lån till små och medelstora företag via lokala och regionala banker. Vidare underlättar EIB för medlemsstater att ta del av EU:s strukturfondsmedel.</p> <p>EIB bidrar även med teknisk expertis kring utformning och genomförande av projekt. Institutionen ger dock inte generellt budgetstöd.</p>
Styrning	<p>Högsta beslutande organ: Guvernörsstyrelsen, som normalt sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.</p> <p>Organ för beslut: Direktörsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Eva Haghanipour.</p> <p>Chef: Werner Hoyer från Tyskland, förordnad t.o.m. 2023.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p>Medlemmar: 27 länder (EU:s medlemsstater).</p> <p>Huvudkontor: Luxemburg, Luxemburg.</p> <p>Antal anställda: 3 439 personer.</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Enligt EIB:s öppenhetspolicy ska banken styras av öppenhet och största möjliga insyn. Utgångspunkten är att all information om verksamheten offentliggörs, såvida det inte finns starka skäl att inte göra det. EIB har även en policy som reglerar hur klagomål och överklagande kan göras.
---------------------	--

⁷ EIB har sitt räkenskapsår 1 januari–31 december. Uppgifter för 2020 redovisas inte om det inte särskilt anges.

Könsfördelning
i institutionen

Andel anställda kvinnor: 51,4 procent.

Andel kvinnor i chefsposition: 30 procent.

Löne- och
ersättnings-
frågor

EIB:s målsättning är att ersättning som utgår till personalen ska vara på en nivå som innebär att banken kan konkurrera om personal på relevanta jämförelsemarknader. Ersättningsystemet ska främja extraordinära prestationer och möjliggöra för EIB att rekrytera kompetent personal, samtidigt som det ska spegla institutionens dubbla roll som bank och policyinstitution.

EIB har för närvarande två parallella lönesystem. För de som omfattas av det gamla lönesystemet (gäller för personer som anställts före juli 2013) är löneökningen delvis baserad på inflationsnivån i Luxemburg och delvis på prestation. Enligt det nya systemet (gäller för personer som anställts från juli 2013 och framåt) är löneökningen prestationsbaserad, och har inte någon automatisk eller inflationskopplad del. Ersättningen till den högsta operativa ledningen är densamma för motsvarande positioner inom Europeiska kommissionen. EIB har även ett bonussystem där potten baseras på bankens finansiella resultat. Varje anställds bonus sätts individuellt, baserat på dennes prestationer. Bankens högsta ledning och styrelse omfattas inte av bonussystemet, och får således inte någon rörlig ersättning.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk

Merparten av EIB:s lån är antingen direkta lån eller garantier till enskilda investeringsprojekt eller lån via andra finansiella institutioner, såsom lokala banker, för vidare utlåning till små och medelstora företag. Räntan sätts individuellt och baseras i huvudsak på EIB:s upplåningskostnad, den administrativa kostnaden och ett risktillägg. Även löptiden bestäms individuellt och anpassas till investeringens livslängd. Förutom lån och garantier tillhandahåller EIB även mikrokrediter och investerar i aktiefonder. Institutionen förvaltar vidare en del fonder som bl.a. finansieras av bidrag från EU-länderna.

Resultat-
ramverk

EIB använder sig av ett ramverk för att bedöma projektets mervärde som består av tre pelare: vilka av EU:s politiska mål projektet bidrar till att uppnå, projektets kvalitet och förutsättningar att bidra till de

politiska målen samt vilket tekniskt och finansiellt mervärde som EIB:s medverkan har.

Skr. 2020/21:76
Bilaga

Samtliga projekt granskas enligt ramverken innan de godkänns. Därefter sker uppföljningen av projekt löpande så länge medel betalas ut till dem. För projekt utanför EU genomförs även en utvärdering tre år efter det att de har avslutats.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 2 500 miljarder kronor, varav 8,9 procent i inbetalt kapital.

Insatser som utbetalades 2018 och 2019 samt utestående insatser

Utbetalda lån, investeringar i eget kapital samt garantiåtaganden:

1. 2018: Insatser för totalt 558 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.

2. 2019: Insatser för totalt 635 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.

Utestående utlåning, investeringar i eget kapital och garantiåtaganden: 4 492 miljarder kronor.

Annan finansiell information

Andel oreglerade fordringar: 0,39 procent.
Kreditbetyg: AAA, aa+ (stand alone-betyg).

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel

Inbetalt kapital: 7,7 miljarder kronor.
Garantikapital: 78,6 miljarder kronor.
Svensk röst- och ägarandel: Röstandelen är 3,45 procent och ägarandelen är 3,45 procent.

Svenskt bidrag till institutionen 2019 och 2020

Svenskt bidrag till multi-bi-insatser⁸ (finansieras från biståndsramen)

2019: 21 miljoner kronor.
2020: 0 kronor.

⁸ Multi-bi-insatser är bilateralt bistånd som kanaliseras via multilaterala organisationer (utöver basbudgetstöd), men som är öronmärkt för ett specifikt syfte. Sådana insatser kan innefatta en mängd olika typer av stöd, t.ex. stora tematiska bidrag på global nivå, finansiering av regionala program och tematiska områden samt insatser i olika länder. Dessa uppgifter är inhämtade från OpenAid.se (den 7 oktober 2020) och uttrycks i löpande priser, dvs. faktiskt utbetalda belopp i kronor.

Sveriges valkrets	Estland, Finland, Lettland, Litauen och Österrike. Valkretsen har en gemensam representant i bankens högsta operativa ledning, som består av bankens åtta vicepresidenter samt av presidenten. För närvarande representeras valkretsen av Thomas Östros från Sverige.
Svenskar i institutionen	37 personer.
Sveriges andel av institutionens upphandling	2018: 1,8 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster. 2019: 0,7 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster.

1. Grundläggande information

Mandat	IMF grundades 1944 och ska främja handel, sysselsättning och tillväxt, genom att verka för internationellt monetärt samarbete samt makroekonomisk och finansiell stabilitet.
Verksamhet	IMF övervakar och analyserar den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen samt enskilda länders ekonomi, tillhandahåller finansiellt stöd till medlemsländer med betalningsbalansproblem, samt bistår medlemsländer med teknisk expertis för att bygga upp och förstärka deras administrativa och institutionella kapacitet.
Styrning	<p>Högsta beslutande organ: Guvernorsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av riksbankschef Stefan Ingves.</p> <p>Organ för beslut: Exekutivstyrelsen. Sverige ingår i den nordiskbaltiska valkretsen, som för närvarande representeras av Mika Pösö från Finland.</p> <p>Chef: Kristalina Georgieva från Bulgarien, förordnad 2019–2024.</p> <p>Övrigt: Internationella monetära och finansiella kommittén (IMFC) är IMF:s högsta policyskapande organ. Kommittén träffas två gånger per år i samband IMF:s vår- och årsmöten.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p>Medlemmar: 190 länder.</p> <p>Huvudkontor: Washington DC, USA.</p> <p>Antal anställda: ca 2 700 personer.</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Dokument ska publiceras om det inte finns starka och konkreta skäl för motsatsen, t.ex. att dokumentet innehåller potentiellt marknadspåverkande uppgifter. Medlemsländer måste aktivt invända mot en publicering av ett dokument som berör dem för att förhindra den.
---------------------	--

⁹ IMF skiljer sig i flera avseenden från andra internationella finansiella institutioner. Fonden har exempelvis inte något eget inbetalt kapital, utan utlåning sker genom kvotssystemet samt bi- och multilaterala låneavtal.

Könsfördelning i institutionen	Andel anställda kvinnor: 45,3 procent. Andel kvinnor i chefsposition: 31,3 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Lönen har en strukturell och en prestationsbaserad del. Den strukturella delen bestäms efter en sammanvägning av löner i jämförbara sektorer inom både privat och offentlig sektor. Den prestationsbaserade delen baseras på den negativa löneglidningen, dvs. det utrymme som uppstår när senior personal med högre lön slutar och personal med lägre lön börjar. IMF:s exekutivstyrelse beslutade i december 2019 om ett nytt löne- och ersättnings-system. Det nya systemet ska exempelvis ge större möjligheter för män och kvinnor att arbeta inom institutionen på lika villkor, bl.a. har en ny ersättning för barnomsorg införts.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	IMF:s låneramverk är uppdelat i icke-biståndssubventionerad utlåning och biståndssubventionerad utlåning, som finansieras från en separat finansieringsmodell. IMF:s verksamhet finansieras främst genom medlemsländernas kvotbetalningar och genom lån från medlemsländerna. Avkastning på guldreserver och ackumulerade vinster från låneräntor och avgifter bidrar med ytterligare medel.
Icke-biståndssubventionerad utlåning	Stand-By Arrangement (SBA): Standardprogram för länder som har kort- till medelsiktiga betalningsproblem. SBA kräver begränsade reformer av låntagari landet som fokuseras på att betalningsproblemen uppkläras inom en rimlig tidsperiod. Lånetak: 145 procent (tillfälligt höjt till 245 procent på grund av spridningen av covid-19) av landets kvotresurser per år och 435 procent för hela lånet. Löptid och ränta ¹⁰ : 3,25–5 år med normal ränta. Extended Fund Facility (EFF): Stödprogram för länder vars utdragna betalningsproblem kräver långtgående strukturella reformer. De krav som ställs på låntagari länderna är att de ska inrätta ett upp till 4-årigt program med strukturella förändringar och tillhandahålla detaljerade policyuppdateringar under de 12 första månaderna. Lånetak: 145 procent (tillfälligt höjt till 245 procent på grund av spridningen av covid-19) av landets kvotresurser per år och 435

¹⁰ Lånens löptid är den period under vilken lånen måste återbetalas. Med normal ränta avses IMF:s s.k. SDR-ränta med olika tillägg.

procent för hela lånet. Löptid och ränta: 4,5–10 år med normal ränta.

Flexible Credit Line (FCL): Program som kan liknas vid ett lånelöfte från IMF som kan användas av kvalificerade länder vid behov. Programmet ska verka förebyggande, genom att skapa marknadsförtroende. För att ett land ska vara kvalificerat för lånet måste det bl.a. ha en mycket god historik av sund ekonomisk politik. Lånetak: Inget. Löptid och ränta: 3,25–5 år med normal ränta.

Precautionary and Liquidity Line (PLL): Program liknande FCL, men för länder som inte når upp till FCL:s kriterier. Kraven på ekonomiska reformer för PLL är t.ex. ett stabilt och strukturellt finansramverk och goda statsfinanser. Lånetak: 125–500 procent av landets kvotresurser, beroende på bl.a. löptid. Löptid och ränta: 3–5 år med normal ränta.

Short-term Liquidity Line (SLL): Ett nytt låneverktyg som liknar FCL, beslutades i april 2020 med anledning av de ekonomiska effekterna av spridningen av covid-19. SLL har samma kvalifikationskrav som FCL, men är inriktat på betalningsbalansproblem som härrör från volatilitet på internationella finansmarknader. Lånetak: 145 procent av landets kvotresurser. Löptid och ränta: 1 år med normal ränta.

Rapid Financing Instrument (RFI): Finansieringsprogram för länder med brådskande, men mindre omfattande behov (t.ex. på grund av en konflikt, naturkatastrof eller pandemi), och där ett fullskaligt program inte är nödvändigt. Programmet innehåller inga krav på reformer, men landet måste samarbeta med IMF för att lösa betalningssvårigheterna. Lånetak: 50 procent av landets kvotresurser per år (80 procent vid stora naturkatastrofer) och 100 procent (133 procent vid stora naturkatastrofer) för hela lånet. Inom RFI har den årliga gränsen tillfälligt dubblerats och gränsen för hela lånet höjts med 50 procentenheter, till följd av det ökade behovet av krisstöd till medlemsländerna. Löptid och ränta: 3,25–5 år med normal ränta.

Bistånds-
subventionerad
utlåning

Extended Credit Facility (ECF): Finansieringsprogram för låginkomstländer med mer utdragna betalningsproblem. Kraven på låntagarländerna är mer omfattande reformer i linje med landets fattigdomsbekämpning. Lånetak: 100 procent av landets kvotresurser per år och 300 procent för hela lånet

(taken gäller totala biståndssubventionerade lån). Den årliga gränsen har tillfälligt höjts till 150 procent på grund av spridningen av covid-19. Löptid och ränta: 5,5–10 år med låg eller ingen ränta.

Rapid Credit Facility (RCF): Program liknande RFI men utformat för låginkomstländer. Programmet har inga krav på reformåtgärder, men de problem som gett upphov till betalningsproblemen bör åtgärdas i linje med landets fattigdomsbekämpning. Lånetak: Normalt 50 procent (80 procent vid stora naturkatastrofer) av landets kvotresurser per år och 100 procent (133 procent vid stora naturkatastrofer) för hela lånet. Den årliga gränsen har tillfälligt höjts till 150 procent på grund av spridningen av covid-19. Inom RCF:s särskilda utlåningsfönster för exogena chocker har den årliga gränsen tillfälligt dubblerats och gränsen för hela lånet höjts med 50 procentenheter, mot bakgrund av det ökade behovet av krisstöd till medlemsländerna. Löptid och ränta: 5,5–10 år med låg eller ingen ränta.

Stand-by Credit Facility (SCF): Finansieringsprogram för låginkomstländer med kortsiktiga betalningsproblem. Fokuserade reformer krävs i linje med landets fattigdomsbekämpningsstrategi. Lånetak: 100 procent av landets kvotresurser per år och 300 procent för hela lånet (taken gäller totala biståndssubventionerade lån). Löptid och ränta: 4–8 år med låg eller ingen ränta.

Resultatramverk

Inför varje IMF-program sätts ett antal landspecifika krav (i de fall sådana krävs) på hur låntagariandets ekonomiska politik ska reformeras för att återställa makroekonomisk stabilitet. IMF genomför sedan regelbundna översyner av programmet där revideringar görs efter behov. Översynerna är även kopplade till utbetalningarna. För att styrelsen ska godkänna fortsatta utbetalningar måste låntagariandet visa att målen för programmet uppfyllts.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital

5 659 miljarder kronor. IMF har inget eget inbetalt kapital. I stället är grundkapitalet (kvotresurserna) en del av medlemsländernas valutareserver. Därutöver kan särskilda multilaterala låneavtal (NAB) aktiveras då efterfrågan på IMF:s resurser är extra stor. NAB omfattade vid utgången av 2020 4 282 miljarder kronor och gäller t.o.m. 2025. Det finns även bilaterala låneavtal som vid utgången av 2020

omfattade 1 518 miljarder kronor, som kan nyttjas för att tillfälligt öka IMF:s kapacitet som löper t.o.m. slutet av 2023. IMF:s resurser väntas bibehållas på nuvarande nivå om ca 12 000 miljarder kronor (se avsnitt 5.2).

Insatser som utbetalades 2019 och 2020 samt utestående insatser

Utbetalda lån¹¹:

1. 2019: Insatser för totalt 139 miljarder kronor, varav 98 procent avsåg icke- bistånds- subventionerade lån.
2. 2020: Insatser för totalt 384 miljarder kronor, varav 82 procent avsåg icke- bistånds- subventionerade lån.

Utestående utlåning: 1256 miljarder kronor.

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel

Svensk kvot: 53 miljarder kronor.

Multilateralt låneavtal (NAB): 53 miljarder kronor.

Bilaterala lån: 38 miljarder kronor till icke-bistånds- subventionerad utlåning.

PRGT-åtagande: ca 12 miljarder kronor.

Svensk röst- och ägarandel: Ägarandelen är 0,93 procent (kvoter) och röstandelen 0,91 procent.

Sveriges valkrets

Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge.

Svenskar i institutionen

16 personer (11 män, 5 kvinnor), varav en i ledande ställning.

¹¹ Avser nettoutlåning, dvs. efter återbetalningar.

1. Grundläggande information

Mandat	NIB:s uppdrag är att främja hållbar tillväxt i medlemsländerna genom att tillhandahålla långfristig och komplementär finansiering på marknadsmässiga villkor till projekt som främjar produktivitet och miljörelaterade fördelar i medlemsländerna.
Verksamhet	För att i linje med mandatet främja produktivitet i NIB:s medlemsländer ska projekt finansierade av institutionen fokusera på teknisk utveckling och innovation, humankapital och likvärdiga ekonomiska möjligheter, infrastruktur samt marknads-effektivitet och företagsklimat. NIB lånar bl.a. ut medel till projekt som främjar utsläppsminskningar, förebyggande åtgärder, resurseffektivitet, utveckling av ren teknologi och begränsningar av klimatförändringar. Utlåningen riktar sig både till den privata och den offentliga sektorn. Huvuddelen av utlåningen sker i medlemsländerna, men NIB kan även låna ut medel till länder som inte är medlemmar.
Styrning	Högsta beslutande organ: Guvernörstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson. Organ för beslut: Direktörsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Sven Hegelund. Chef: Henrik Normann från Danmark, förordnad t.o.m. mars 2021.
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	Medlemmar: 8 länder, samtliga i verksamhetsregionen. Huvudkontor: Helsingfors, Finland. Antal anställda: 229 personer.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Bankens policy för öppenhet innebär att banken ska sträva efter att göra information om sina strategier,
---------------------	--

¹² NIB har sitt räkenskapsår 1 januari–31 december. Siffror för 2020 redovisas inte om det inte särskilt anges.

policier och verksamhet tillgänglig för allmänheten, om det inte finns övertygande skäl för sekretess.

Skr. 2020/21:76
Bilaga

Könsfördelning i institutionen	Andel anställda kvinnor: 43 procent. Andel kvinnor i chefsposition: 24 procent.
Löne- och ersättningsfrågor	Direktörsstyrelsen beslutar årligen om bankens totala löneökningar. Löneökningar har två komponenter. En del av ökningen används för justering för individuell prestation, den andra avsätts för personal med specialistfunktioner för att säkerställa att deras löner är konkurrenskraftiga. Banken använder sig av externa referensgrupper vid lönejusteringar. Personalens löner jämförs med lönerna i de nordiska ländernas finansiella sektorer, förutom vad gäller den administrativa personalen, vars löner endast jämförs med den finansiella sektorn i Finland. För vissa specifika befattningar görs även jämförelser med andra internationella institutioner som EBRD, EIB, CEB och OECD.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	NIB lånar ut medel till marknadsmässiga villkor. Banken tillhandahåller långfristig finansiering till projekt som främjar produktivitet och miljörelaterade fördelar i framför allt medlemsländerna.
Resultatramverk	År 2016 började NIB att utföra projektutvärderingar för redan genomförda projekt, inom sin nya övervaknings- och utvärderingsfunktion för mandatuppfyllnad. Syftet med dessa är att utvärdera genomförandet och långsiktiga resultat. Utvärderingarna startar som regel tre år efter att ett projekt inletts.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	84 miljarder kronor, varav 8,5 miljarder kronor i inbetalt kapital.
Insatser som utbetalades 2018 och 2019 samt utestående insatser	Utbetalda lån: <ol style="list-style-type: none">2018: Insatser för totalt 40,2 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser.2019: Insatser för totalt 27,1 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg icke-biståndssubventionerade insatser. Utestående utlåning: 189,7 miljarder kronor.

Annan
finansiell
information

Andel oreglerade fordringar: 0 procent.
Kreditbetyg: AAA, aaa (stand alone-betyg).

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar-
och röstandel

Inbetalt kapital: 2,9 miljarder kronor.
Garantikapital: 26,1 miljarder kronor.
Svensk röst- och ägarandel: Ägarandelen i NIB är 34,6 procent och röstandelen är 12,5 procent (de åtta medlemsländerna har varsin röst).

Svenskt bidrag
till institutionen
2019 och 2020

Under perioden har Sverige inte bidragit med ytterligare medel till NIB.

Sveriges
valkrets

Styrelsen är inte indelad i valkretsar.

Svenskar i
institutionen

13 personer, varav 1 i ledande ställning (ledningsgruppen).

Sveriges andel
av
institutionens
upphandling

6 procent.

Världsbanksgruppen: Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken, Internationella utvecklingsfonden, Internationella finansieringsbolaget och Multilaterala investeringsgarantiorganet¹³

Skr. 2020/21:76
Bilaga

1. Grundläggande information

Mandat	Uppdraget för hela Världsbanksgruppen, som grundades 1944, är att minska fattigdom genom att stödja en inkluderande och hållbar globalisering, stärka tillväxten med hänsyn till miljön samt skapa möjligheter och hopp för individer. Uppdraget har konkretiserats i två övergripande mål: att utrota extrem fattigdom, vilket konkretiserats som att andelen som lever på mindre än 1,90 US-dollar per dag inte ska överstiga 3 procent 2030, och att främja delat välstånd, vilket definieras som att arbeta för inkomstökning för de fattigaste 40 procenten i varje land.
Verksamhet	<p>Världsbanksgruppen består av Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken (IBRD), Internationella utvecklingsfonden (IDA), Internationella finansieringsbolaget (IFC), Multilaterala investeringsorganet (MIGA) och Internationella centret för lösning av investeringstvister (ICSID).</p> <p>IBRD:s verksamhet syftar till att minska fattigdomen i medelinkomstländer och kreditvärdiga låginkomstländer genom att främja hållbar utveckling via lån och garantier samt tillhandahålla analys- och rådgivningstjänster. IDA:s verksamhet syftar till att minska fattigdom genom förmånliga lån och bidrag för ekonomisk och social utveckling, ökad produktivitet samt höjd levnadsstandard i de minst utvecklade länderna. IFC:s verksamhet syftar till att främja en hållbar ekonomisk tillväxt genom investeringar och rådgivning till främst den privata sektorn. MIGA ger garantier mot politiska risker. ICSID är ett oberoende och renodlat tvistlösningsorgan.</p>
Styrning	Högsta beslutande organ: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år eller vid behov. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.

¹³ Världsbanksgruppen har sitt räkenskapsår 1 juli–30 juni. År 2019 avser i denna redogörelse 1 juli 2018–30 juni 2019 och 2020 avser 1 juli 2019–30 juni 2020.

Chef: David Malpass från USA, förordnad t.o.m. 2024.

Organ för beslut: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Geir Haarde från Island.

Övrigt: Världsbanksgruppen har ett policyskapande organ för utvecklingsfrågor tillsammans med IMF, den s.k. utvecklingskommittén. Kommittén träffas två gånger per år i samband med års- och vårmöten och består av minister-representanter från de 25 valkretsarna i Världsbanksgruppens exekutivstyrelse.

Medlemmar, huvudkontor och antal anställda

Medlemmar: IBRD har 189 medlemsländer, IDA 173 medlemsländer, IFC 185 medlemsländer och MIGA 182 medlemsländer.

Huvudkontor: Washington DC, USA.

Antal anställda: 12 394 i IBRD och IDA, 3 940 i IFC och 145 i MIGA. Totalt 16 479 personer.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet

Världsbanksgruppen arbetar enligt en öppenhetspolicy vars syfte är att öka effektivitet, transparens och möjlighet till ansvarsutkrävande. Utgångspunkten är att all information ska lämnas ut, med undantag för särskilt känslig information som exempelvis personrelaterad eller marknadskänslig information. Så mycket dokumentation som möjligt ska göras tillgänglig på Världsbanksgruppens hemsida och kontor i berörda länder.

Könsfördelning i institutionen

Andel anställda kvinnor: 52,6 procent i IBRD och IDA, 52,0 procent i IFC och 52,5 procent i MIGA.

Andel kvinnor i chefsposition: 44,4 procent i IBRD och IDA, 39,7 procent i IFC och 34,6 procent i MIGA.

Löne- och ersättningsfrågor

Världsbanksgruppen genomförde 2018 en översyn av sitt kompensationsramverk för anställda på huvudkontoret i Washington D.C. De huvudsakliga förändringarna som genomfördes med anledning av översynen var en begränsning i den strukturella löneökningen och ett nytt meritbaserat element. Syftet med förändringarna var att stärka kopplingen mellan prestation och lön, att bättre locka och behålla kompetent personal samt att uppnå en hållbar budget för personalkostnader. Förändring-

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk IBRD ger lån till den offentliga sektorn i medelinkomstländer och i kreditvärdiga låginkomstländer. Lån ges antingen genom budgetstöd eller som projektstöd till specifika sektorer. I samband med budgetstöd ställs krav på både reformering av institutioner och den ekonomiska politiken. Kraven syftar t.ex. till att stärka länders finansiella styrning och utveckla sociala skyddsnet. Lån till specifika sektorer innefattar bl.a. utbildning, hälsa, infrastruktur och landsbygdsutveckling. Lån från IBRD ges i stort sett till marknadsmässiga villkor, men med lånekostnader som ligger något under kapitalmarknadens, och med löptider på upp till 30 år. Lånen finansieras huvudsakligen genom upplåning på de internationella kapitalmarknaderna, men även genom avkastningen på det ägarkapital som betalats in av medlemsländerna, bankens egna investeringar på marknaden och ränteinkomster från låneverksamheten.

IDA ger förmånliga lån, eller bistånd, till de allra fattigaste länderna. Lånen har normalt en löptid på 20–40 år. IDA fokuserar primärt på offentlig sektor och huvudsakligen på områdena hälsa, utbildning och infrastruktur. Finansieringen av IDA:s lån och bistånd sker främst genom kapitalpåfyllnader av bistånd från medlemsländerna och resursöverföringar från delar av vinsten från IBRD och IFC.

IFC tillhandahåller finansiering och teknisk assistans till den privata sektorn. Stöd ges genom ägarkapitalinvesteringar, lån (normalt med en löptid på 7–11 år) och garantier på marknadsmässiga villkor. Syftet är att erbjuda finansiering till företag i regioner som saknar tillgång till kapitalmarknaden. För att öka de finansiella resurserna tillgängliggör IFC:s verksamhet även kapital från andra investerare. IFC:s verksamhet är vinstdrivande, men garanteras ytterst av medlemsländernas ägarkapital.

Resultatramverk Världsbanksgruppen har utvecklat ett övergripande resultatramverk för sin verksamhet. Baserat på ramverket ska en årlig resultatrapport sammanställas. Ramverket följer framsteg på fyra nivåer: utvecklingsresultat i länderna, resultat och effekter av gruppens verksamhet, operationell effektivitet

samt organisatorisk effektivitet och interna reformer.

IFC:s resultatramverk utvärderar både investeringar och teknisk assistans från institutionen i projektcykelns alla steg. IFC har också ett ramverk för att mäta utvecklingseffekt i projektutvecklingsfasen och ett övergripande resultatramverk, som med ett antal indikatorer mäter verksamhetens resultat.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	IBRD: 2 358 miljarder kronor, varav 148 miljarder kronor i inbetalt kapital. IFC: 167 miljarder kronor, varav 160 miljarder kronor i inbetalt kapital. MIGA: 15,7 miljarder kronor varav 3 miljarder kronor i inbetalt kapital.
Insatser som utbetalades 2019 och 2020 samt utestående insatser	<p>IBRD</p> <ol style="list-style-type: none">1. Utbetalda lån och garantiåtaganden:<ol style="list-style-type: none">1. 2019: Insatser för totalt 165 miljarder kronor (inte biståndssubventionerade).2. 2020: Insatser för totalt 166 miljarder kronor (inte biståndssubventionerade).2. Utestående insatser: 1 655 miljarder kronor. <p>IDA</p> <ol style="list-style-type: none">1. Utbetalda lån och bidrag:<ol style="list-style-type: none">1. 2019: Insatser för totalt 144 miljarder kronor (biståndssubventionerade).2. 2020: Insatser för totalt 173 miljarder kronor (biståndssubventionerade).2. Utestående insatser: 1 318 miljarder kronor. <p>IFC</p> <ol style="list-style-type: none">1. Utbetalda lån, investeringar i eget kapital samt investeringar i värdepapper:

1. 2019: Insatser för totalt 74 miljarder kronor (inte biståndssubventionerade). Skr. 2020/21:76 Bilaga
2. 2020: Insatser för totalt 86 miljarder kronor (inte biståndssubventionerade).

2. Utestående insatser: 282 miljarder kronor.

MIGA

3. Garantiåtaganden:

1. 2019: Garantiåtaganden för totalt 45 miljarder kronor.
2. 2020: Garantiåtaganden för totalt 32 miljarder.

4. Utestående insatser: 185 miljarder kronor.

Annan
finansiell
information

Andel oreglerade fordringar:

IBRD: 0,2 procent.

IDA: 1,3 procent.

IFC: 5,5 procent.

MIGA: information saknas.

Kreditbetyg (IBRD): AAA, aaa (stand alone-betyg).

Kreditbetyg (IFC): AAA, aaa (stand alone-betyg).

Kreditbetyg (IDA): AAA, aaa (stand alone-betyg)

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar-
och röstandel

Inbetalt kapital:

5. IBRD: 1,3 miljarder kronor.
6. IFC: 1,7 miljarder kronor.
7. MIGA: 31,1 miljoner kronor.

Garantikapital:

1. IBRD: 19,3 miljarder kronor.
2. IFC: IFC har inget garantikapital.
3. MIGA: 133 miljoner kronor.

Svensk röst- och ägarandel:

1. IBRD: Ägarandelen är 0,87 procent och röstandelen 0,85 procent.

	<ol style="list-style-type: none">2. IDA: Ägarandelen är 3,09 procent och röstandelen 2,05 procent.3. IFC: Ägarandelen är 1,04 procent och röstandelen 1,01 procent.4. MIGA: Ägarandelen är 1,04 procent och röstandelen 0,95 procent.
Svenskt bidrag till institutionen 2019 och 2020 ¹⁴	<p>Bidrag till IDA (svenskt stöd till IDA finansieras från biståndsramen):</p> <ol style="list-style-type: none">1. 2019: 5,47 miljarder kronor (enbart kärnstöd).2. 2020: 3,06 miljarder kronor (enbart kärnstöd). <p>Bidrag till IBRD (svenskt stöd till IBRD finansieras från biståndsramen):</p> <ol style="list-style-type: none">1. 2019: 1,78 miljarder kronor (enbart multi-bi-insatser).2. 2020: 2,19 miljarder kronor (enbart multi-bi-insatser). <p>Bidrag till IFC (svenskt stöd till IFC finansieras från biståndsramen):</p> <ol style="list-style-type: none">1. 2019: 102 miljoner kronor (enbart multi-bi-insatser).2. 2020: 362 miljoner kronor (enbart multi-bi-insatser).
Sveriges valkrets	Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge.
Svenskar i institutionen	62 personer i Världsbanksgruppen som helhet, varav 2 i ledande ställning.
Sveriges andel av institutionens upphandling	2019: 0,94 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster. 2020: 0,05 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 januari 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Nordmark, Micko

Föredragande: statsrådet Andersson

Regeringen beslutar skrivelse 2020/21:76 Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanksgruppen samt regionala utvecklings- och investeringsbanker 2019 och 2020